

SEPTEMBER 1983

de

VERSCIJNT MAANDELIJKS

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Achter de façade van Westerse eenheid

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.
België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043
14. Nederland: Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).
Verspreiding en redactie van de Nederlandstalige editie: Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Verantwoordelijke uitgever in België: H.C.A. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten (België).

**OPRICHTER EN ALGEMEEN
HOOFDREDACTEUR:**
HERBERT W. ARMSTRONG

HOOFDREDACTEUR:
HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:
DEXTER H. FAULKNER

SENIOR REDACTEUR:
RAYMOND F. MCNAIR

NIEUWSREDACTEUR:
GENE H. HOGBERG

REDACTEUREN:
RONALD D. KELLY, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHROEDER, JOHN R. SCHROEDER,
MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:
SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:
DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,
JOHN HALFORD, SIDNEY M. HEGVOLD,
KENNETH C. HERRMANN, ROD MATTHEWS,
L. LEROY NEFF, RICHARD PAIGE,
PATRICK A. PARNELL, RICHARD J. RICE,
RICHARD H. SEDLIACIK, DAN C. TAYLOR,
JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPIJREDACTEUR:
PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:
WILLIAM FLAMAN, ANN HAYS, WERNER JEBENS,
MELODY MACHIN, JANICE ROEMER,
WENDY STYER, RON TOTH, AGNES YOUNGBLOOD

VORMGEVING:
RANDALL COLE
Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,
L. GREG SMITH
Coördinator Vormgeving: GREG S. SMITH

FOTOREDACTIE:
Hoofd fotografische verzorging:
WARREN WATSON;
Medewerkers: G. A. BELLUCHE JR.,
KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,
HAL FINCH, DONNA HAYWORTH,
ALFRED HENNIG, KIM STONE
Fotoarchief: VERONICA TAYLOR

UITGEVERIJ:
Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT;
Hoofd produktie: ROGER G. LIPPROSS;
Produktie: RON TAYLOR;
Coördinatoren internationale edities: VAL BROWN,
BOB MILLER, JEANNETTE VAN PELT;
Distributie: BOYD LEESON;
Distributie-assistent: CAROL RIEMEN;
Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIËEL BELEID:
L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:
Engels: JOHN R. SCHROEDER
Nederlands: JOHAN WILMS;
Frans: DIBAR APARTIAN;
Duits: JOHN B. KARLSON;
Italiaans: CARN CATHERWOOD;
Spaans: DON WALLS

KANTOREN:
AUSTRALIË: ROBERT MORTON;
CANADA: COLIN ADAIR
ENGELAND: FRANK BROWN;
MEXICO: THOMAS TURK;
NEDERLAND: BRAM DE BREE;
NIEUW-ZEELAND: PETER NATHAN;
FILIPPIJNEN: GUY AMES;
PUERTO RICO: STAN BASS;
ZUID-AFRIKA: ROY MCCARTHY;
ZWITSERLAND: BERNARD ANDRIST;
WEST-DUISSLAND: FRANK SCHNEE;

de
ECHE TE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

16E JAARGANG No. 8 OPLAGE WERELDWIJD 5.571.000

SEPTEMBER 1983

ARTIKELEN

- 2 Achter de façade van de Westerse eenheid
- 4 Wat kinderen over kernoorlog denken
- 7 Is er een medicijn voor AIDS?
- 14 Het Midden-Oosten in de profetiën
- 19 Roken — meer dan een gewoonte!
- 21 Hulp gevraagd! Maak werk van het vinden van werk
- 28 Waarom geen abonnementsprijs?

RUBRIEKEN

- 1 Persoonlijk van Herbert W. Armstrong
- 11 Internationale informatie
- 29 Van onze lezers

OMSLAG

De leiders van de belangrijkste industrielanden hielden dit jaar in Williamsburg hun jaarlijkse topconferentie. Zij spraken af te zullen werken aan een permanent herstel van de wereld economie en gaven hun nadrukkelijke steun aan het NAVO-bondgenootschap inzake de plaatsing van kernwapens. Onder de oppervlakte nemen de verschillen tussen de V.S. en hun bondgenoten echter toe.

OMSLAGFOTO DIANA WALKER — GAMMA/LIAISON

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1983 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 333,
3500 AH Utrecht (Nederland).

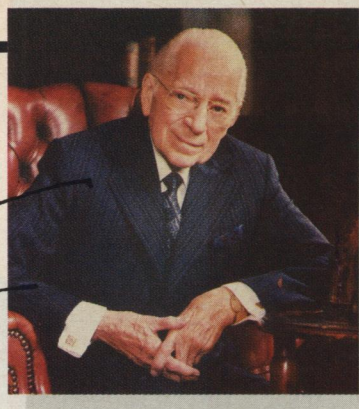
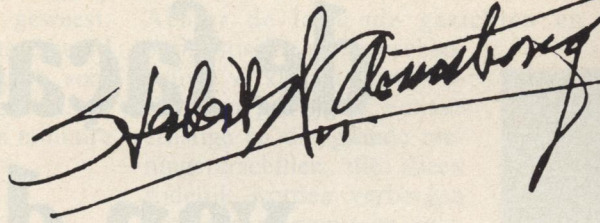
Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Vereinigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

PERSOONLIJK VAN

Christen zijn is een groeiproces

Hoe vaak heeft u niet mensen die geen christen zijn iemand die Christus wel belijdt met afkeer horen veroordelen: „Nou, als dat christendom is, wil ik er niets mee te maken hebben”?

Hoeveel mensen zijn er niet die God beoordelen naar de levenswijze van degenen die beweren christen te zijn? Hoeveel zijn er niet die veronderstellen dat men eerst een *volmaakt* leven moet leiden alvorens christen te kunnen worden?

Hoeveel verklaren niet: „Als ik met roken zou kunnen stoppen, zou ik christen worden”?

Hoeveel denken niet dat een christen geacht wordt volmaakt te zijn en dat hij nooit iets verkeers kan doen? Veronderstel dat u ziet of hoort dat een christen iets verkeers doet. Betekent dit dat hij een huichelaar en eigenlijk *geen* ware christen is?

Is het mogelijk dat iemand als christen daadwerkelijk zondigt en toch steeds een werkelijk bekeerd christen *blijft*?

De verbazingwekkende waarheid is dat weinig mensen weten wat een christen eigenlijk is. Slechts enkelen weten op welke wijze iemand wordt bekeerd: of dit plotseling gebeurt, in één keer, of geleidelijk. Vindt bekering *onmiddellijk* plaats of is er sprake van een proces? Het wordt hoog tijd dat wij begrijpen wat werkelijke bekering inhoudt.

In zekere zin vindt ware bekering inderdaad op een *bepaald tijdstip plaats* — plotseling. Maar anderzijds is

het ook zo dat bekering *geleidelijk tot stand komt*; het is een proces van ontwikkeling en groei.

Let nu goed op het volgende!

WANNEER wordt iemand werkelijk christen? Op het moment dat hij Gods heilige Geest ontvangt. In Romeinen 8:9 lezen wij dat, tenzij wij de heilige Geest hebben, wij Christus niet toebehoren — geen christen zijn.

Er is een bepaald TIJDSTIP waarop Gods Geest in iemand komt. Op hetzelfde ogenblik dat iemand de heilige Geest ontvangt, is hij, in deze eerste zin, *bekeerd*. Inderdaad, *plotseling!* Indien hij Christus' Geest heeft, is hij VAN CHRISTUS — is hij een christen! Het *Leven* van God is in hem gekomen, is in hem doorgedrongen. Hij is verwekt als kind van God.

Maar betekent dit dat zijn behoud nu volledig is? Is hij nu in alle opzichten en geheel „behouden”? Is er verder niets meer nodig? *Is hij nu plotseling volmaakt?* Is het nu voor hem onmogelijk iets VERKEERDS te doen?

Nee, verre van dat! Maar WAAROM NIET? Wat is het antwoord? Waarom is er zoveel WANbegrip?

Er zijn TWEE *voorwaarden* om christen te worden: DIEP BEROUW en GELOOF. Aan deze twee moeten wij zelf voldoen.

Deze maken ons echter geen christen; ze bekeren ons niet. Het is wat GOD doet — het geven van zijn heilige Geest als genadegift — dat ons bekeert.

Met ons berouw en geloof kunnen wij niet het ontvangen van Gods Geest *verdiene*n. God geeft ons niet zijn Geest *omdat* wij berouw hebben en geloven. Hij geeft zijn Geest *omdat* Hij die *wil* geven. Hij wil nog vóór wij berouw hebben dat wij zijn Geest hebben. Hij stelt slechts diep berouw en geloof als VOORWAARDEN.

Toch kan niemand uit zichzelf zeggen: „O, nu begrijp ik het, ik moet berouw hebben. Welnu, hiermee verklaar ik dat ik berouw heb.” Men beslist niet terloops, als een routinekwestie, dat men berouw heeft. WAAROM niet?

Jezus Christus heeft gezegd dat niemand tot Hem kan komen, tenzij de Geest van de Vader hem trekt. Het is God die berouw GEEFT. God roept iemand en overtuigt diens verstand en geweten door van buiten af met zijn Geest op het verstand in te werken. Gewoonlijk speelt zich dan in iemand een ware strijd af. Zo iemand is ontzet wanneer hij *beseft* dat hij verkeerd heeft gehandeld, dat hij verkeerd *is*, dat hij heeft gezondigd, dat hij een zondaar *is*. Hij wordt tot werkelijk BEROUW gebracht, niet alleen over (Zie verder pagina 23)

Achter de façade van de Westerse eenheid

Gene H. Hogberg

Economisch herstel helpt alleen om de grote tegenstellingen te verhullen die uiteindelijk het Atlantisch bondgenootschap moeten doen scheuren.

In *Westen nichts Neues*, aldus de titel van het beroemde boek over de Eerste Wereldoorlog van Erich Maria Remarque.

Maar oppervlakkige indrukken kunnen misleidend zijn. De recente lichte opleving van de economieën in een groot deel van de Westerse wereld zorgde er al bij voorbaat voor dat de onlangs in het Amerikaanse Williamsburg gehouden topconferentie van geïndustrialiseerde landen een succes zou worden.

Met nieuwe hoop dat de donkerste wolken van de recessie eindelijk begonnen op te trekken, benadrukten de leiders van de V.S., West-Duitsland, Japan, Engeland, Frankrijk, Canada en Italië dat de strijd tegen de inflatie voortgezet diende te worden en dat, althans voor het ogenblik, een grote handelsoorlog diende te worden vermeden.

President Reagan winnaar

De circa 3000 journalisten die zich

President Ronald Reagan, rechts, verwelkomt Helmut Kohl op de topconferentie van de industrielanden.

voor de gelegenheid in Williamsburg, Virginia hadden verzameld, waren het erover eens dat de „winnaar”, zo die er al was, gastheer president Ronald Reagan was. De correspondent van de Londense *Times* merkte op dat de conferentie het moment aangaf „waarop president Reagan zich heeft ontpopt als een internationaal leider van formaat, die eindelijk zijn cowboy-imago heeft weten af te schudden”.

De algemene verwachting dat er menig hartig woord zou vallen over de nog steeds hoge rentestand in de V.S. — een factor die bijdraagt aan de sterkte van de dollar boven de andere valuta's — is niet uitgekomen. Niet dat de wrijvingen over deze kwestie zijn verdwenen. Direct na de topconferentie daalde de onder druk staande Franse franc opnieuw fors ten opzichte van de dollar. Hierop vooruitlopend, benadrukte de Amerikaanse minister van financiën, Donald Regan dan ook herhaaldelijk op de conferentie, dat hij niet geloofde dat de sterke dollar het echte probleem was. Hij hield staande dat dit gelegen

is in het gebrek aan vertrouwen in de Franse munteenheid door president Mitterrand's volharding om door te gaan met zijn kostbare socialistische regeerprogramma.

Het zou inderdaad weleens de „Top van Reagan” kunnen zijn geweest. Voor het eerst vond het staatshoofd van de V.S. een gezonde steun voor zijn beleid op economisch gebied, en ook op dat van de politieke en militaire Oost-West verhoudingen.

Vertrouwen in Amerika

Eén ding is duidelijk geworden op deze jaarlijkse „top onder de topconferenties” (de vierde die schrijver dezes bijwoonde): hoe belangrijk *vertrouwen in Amerika* is voor de stabiliteit in de gehele Westerse wereld.

Dit werd nog eens duidelijk geïllustreerd door de poging van de zijde van de Sovjet-Unie om, bij het begin van de conferentie, de deelnemers te intimideren. Moskou waarschuwde dat als de nieuwe Pershing II- en kruisraketten inderdaad eind 1983 in West-Europa worden opgesteld, het zich gedwongen zou kunnen zien om een deel van zijn eigen kernmacht aan euoraketten vooruit te schuiven naar sommige van haar satellietstaten in het Oostblok.

Het dreigement van het Kremlin haalde echter niets uit. Met een ongekend vertoon van solidariteit zegden de acht aanwezige leiders (ook de voorzitter van de EG komt op zulke vergaderingen) hun steun toe aan het opstellingsprogramma van de NAVO. Deze unanimititeit was des te opmerkelijker als men bedenkt dat zij ook de steun inhield van Japan, dat geen

NAVO-lid is, en van Frankrijk, dat een eigen defensie-apparaat heeft en alleen op politiek gebied aan het bondgenootschap deelneemt.

Oppervlakkige eenheid

Achter de lachende gezichten en optimistische gemeenschappelijke verklaringen in Williamsburg liggen echter ernstige en diepgaande meningsverschillen, die alleen tijdelijk worden verborgen door een economische opleving. Een ernstige scheuring tussen de V.S. en hun bondgenoten is nog slechts een kwestie van tijd.

Voor de conferentie was ik in de gelegenheid van gedachten te wisselen met enkele deskundigen op het gebied van de buitenlandse betrekkingen, die deel uitmaken van drie van de vele „denktanks” in Washington D.C. Samengevat kwam hun commentaar op het volgende neer: Let de komende paar maanden goed op!

De Europees-Amerikaanse betrekkingen zouden weleens verscheurd kunnen worden door de kwesties van de kernraketten in Europa en de toenemende Amerikaanse betrokkenheid in Midden-Amerika — een deel van de wereld dat de meeste Europeanen met minder zorg vervult dan de huidige regering in Washington.

In het Centrum voor Strategische en Internationale Studies (CSIS) vertelde defensie-analist Mike Moodie me dat bijna alle aanneemelijke ontwikkelingen in het omstreden opstellingsprogramma voor de euoraketten een slechte invloed beloofden te hebben op het Westerse bondgenootschap.

Een niet-unanieme beslissing van de 16 NAVO-lidstaten om volgens schema een begin te maken met de

De leiders van de belangrijkste democratische industrielanden bijeen voor een aantal van de drieduizend journalisten en fotografen in de William and Mary Hall.

opstelling zou slecht vallen bij de V.S. Een besluit om de opstelling uit te stellen — dat door sommige Europeanen wordt voorgestaan — zou nog slechter vallen.

Manfred Hamm, een Westduitse defensiedeskundige van de Heritage

Militairen in 18-eeuwse uniformen voor president Reagan en president François Mitterrand tijdens de openingsplechtigheden in Williamsburg.

Foundation, benadrukte het veeleer *politieke* dan militaire belang van het NAVO-besluit uit 1979 om nieuwe Amerikaanse raketten op Europese bodem te gaan opstellen als antwoord op het groeiende Russische arsenaal aan euoraketten.

Met name de West Duitsers zijn bang dat Europa op strategisch gebied „losgekoppeld” zal worden van de Verenigde Staten. Aanvankelijk dacht men erover om de nieuwe wapens te stationeren aan boord van onderzeeërs voor de kust van West-Europa. Maar de Duitsers vonden dat dit plan onvoldoende zicht gaf op de Amerikaanse betrokkenheid.

Als de Europeanen blijven talmen over de uitvoering van het NAVO-plan, aldus Hamm, zouden de Verenigde Staten met recht kunnen overwegen om hun landstrijdkrachten uit Europa terug te trekken in plaats van ze nog langer bloot te stellen aan de toenevende Russische dreiging.

Aan de andere kant, aldus Hamm, (Zie verder pagina 25)

GOLDBERG — SYGMA

„Ik weet zeker dat ik een atoomaanval niet zou overleven — althans, dat hoop ik. Er zou niet veel meer zijn om voor te blijven leven.”

Monica, 17

„[In een atoomoorlog] worden de mensen as. Door het vuur . . . en de rook gaan ze dood.”

Miraya, 7

„We bouwen allemaal steden, de mensen hebben allemaal kinderen — en die zullen nu allemaal gewoon gedood worden. Een atoomoorlog kan nu niet meer tegengehouden worden. Ik bedoel, ze hebben de bommen gemaakt — ze zullen ze ook gaan gebruiken.”

Derek, 15

„Het is niet gezond als de mensen niet over een atoomoorlog willen praten, zelfs al is het een vervelend iets om over te praten.”

Chris, 12

Wat kinderen over **KERNOORLOG** denken

Michael A. Snyder

Het wordt tijd dat wij de kwestie onder de ogen zien die door de meeste ouders wordt vermeden!

„Een kernoorlog? Daar praten wij in ons gezin niet over. Ik wil niet dat mijn kinderen erover nadenken — ze hebben al problemen genoeg met volwassen worden.”

Misschien heeft u uw burens ook eens iets dergelijks horen zeggen. Misschien heeft u het zelf weleens gezegd.

Wij kunnen de realiteit niet voor onze kinderen verbergen, ook al proberen sommigen het. De meeste ouders zouden geschokt zijn als zij erachter zouden komen hoe goed hun kinderen al op de hoogte zijn met de verschrikkingen van een nucleaire oorlog.

Zou u het volgende gezichtspunt over een mogelijke kernoorlog van een *teenager* verwacht hebben?

„Ik denk dat ik al op de middelbare school zat toen ik me er voor het eerst van bewust werd”, schreef een Amerikaanse scholier.

„Natuurlijk vond ik het net als iedereen angstaanjagend dat onze hele wereld, mijn hele wereld, vernietigd kon worden door een enkele bom, die door ons eigen land uitgevonden is. Een bom die iedere ontwikkelde maatschappij wil bemachtigen. In wezen is het resultaat van de atoombom de vernietiging van ons hele ras, de vernietiging van de mens, de cultuur, het leven en de aarde.”

Dit opmerkelijke commentaar, afkomstig uit een speciaal onderzoek uitgevoerd onder de auspiciën van de American Psychiatric Association (APA), is kenmerkend.

In hetzelfde onderzoek werd een andere *teenager* gevraagd of hij dacht dat hij een atoomaanval zou overleven. Zijn antwoord? „Ik denk daar vaak over na. Ik denk eigenlijk niet dat zij [de inwoners van de Verenigde Staten] zouden kunnen overleven . . . Mijn stad zou

vernietigd worden en het land zou in grote moeilijkheden zijn. Wij weten het niet goed. Het is nog niet gebeurd. Laten wij hopen en bidden dat het nooit gebeurt.”

Kinderen en tieners weten ervan — en zij zijn vaak eerlijker dan volwassenen als het erom gaat de toekomst onder de ogen te zien.

De oplossing van een ouder

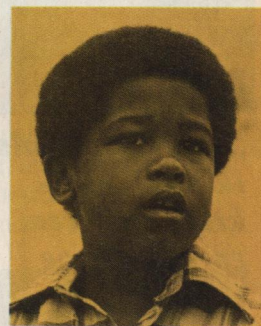
Thomas Powers is een gerespecteerd essayist en journalist. Hij heeft geschreven over de voortgaande ontwikkeling van de internationale nucleaire politiek. Hij is ook een ouder. Op een keer werd hij zeer verrast door het gedetailleerde antwoord van zijn eigen dochttertje op de vraag wat zij van een nucleaire oorlog dacht. Haar antwoord? „Het [de kernoorlog] zou waarschijnlijk erg veel rook geven, en er zouden niet veel mensen zijn, en een heleboel dingen zouden vernield zijn en het zou erg donker zijn.”

Powers geeft nu toe: „Wanneer andere mensen over dit onderwerp [van kernoorlog] beginnen waar mijn kinderen bij zijn . . . word ik erg onrustig. Realiseren zij zich niet dat er dingen zijn die je gewoon niet vertelt aan kinderen?” (*Thinking About the Next War*, p. 63.)

Powers verklaart: „Ik wil mijn kinderen niet vertellen wat er bij een kernoorlog met hen zou gebeuren. Ik wil niet dat ze erover gaan dromen. Ik wil niet dat ze belast worden met angstaanjagende denkbeelden die nooit vervagen.”

Zijn oplossing? „Ze moeten eerst volwassen worden en in zekere mate leren om dingen waar ze niets aan kunnen doen, te negeren. Ze moeten leren *horen zonder te horen*, zoals volwassenen” (*Ibid.*, p. 61, nadruk van ons).

Maar ‘horen zonder te horen’ is een van de grootste problemen waar de meeste volwassenen mee te kampen hebben, vooral met betrekking tot de toekomst!

G.A. BELLUCHE, JR. — PT

„Ik word er bang van — het kan elk ogenblik gebeuren.”

Jason, 7

Terwijl Powers zijn eigen, persoonlijke mening geeft omtrent het geestelijke welzijn van zijn kinderen, laat hij duidelijk uitkomen wat het grootste obstakel is voor het begrijpen van de problemen waarvoor de mensheid zich gesteld ziet!

De huidige emotionele ontkenning

De tijd dat wij de ontzaglijke problemen van een kernoorlog konden negeren, is *voorbij*. Als wij onze kinderen — of onszelf — niets vertellen over de verschrikkingen van het wetenschappelijk vernuft van de mens, zal dit slechts verhinderen dat de enige en enig juiste oplossing voor een nucleaire catastrofe wordt gevonden.

Robert Jay Lifton, hoogleraar psychiatrie op de Yale University, heeft de term 'psychische afstomping' ingevoerd om dit verschijnsel van het bewust ontkennen van mogelijke dood en vernietiging in een kernoorlog te beschrijven.

Er is een tijd geweest waarin ouders hun kinderen probeerden te leren de realiteit onder de ogen te zien. Tegenwoordig is het anders. Dr. Lifton verklaart: „De fundamentele ouderlijke verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het gezin is nu ondermijnd [door de altijd aanwezige dreiging van een kernoorlog]. Door de mogelijkheid van een nucleaire uitroeiing moeten ouders nu wel twijfelen aan hun vermogen om hun kind veilig de volwassenheid te laten bereiken.”

„En”, voegt hij eraantoe, „het is onvermijdelijk dat het kind niet alleen deze ouderlijke twijfel zal aanvoelen, maar ook het algemene onvermogen van de volwassen wereld om de veiligheid van kinderen te verzekeren.”

Welke verwachting heeft het derde deel van de mensheid dat onder de 15 jaar is nog van het leven?

Kunnen deze opgroeiende jonge mensen een radio-actieve toekomst blijven accepteren?

Wat zal de toekomst brengen?

Jonge mensen wensen evenmin als volwassenen een nucleaire ramp te accepteren als hun uiteindelijke lot. Terwijl ik dit schrijf, liggen er op mijn bureau talloze verhandelingen, buttons en andere bijbehorende zaken die oproepen tot vreedzame schikkingen en afspraken over wapenvermindering. In de meeste verhandelingen kan men ingehouden woede bespeuren. De schrijvers zeggen duidelijk waar het om gaat. Zij willen eenvoudig gezegd niet dat hun steden en stadsbuurten in een nucleaire stofwolk verdwijnen. En zij vertrouwen er niet langer op dat de autoriteiten — zowel ouders als nationale gezagsdragers — een dergelijke vernietiging kunnen verhinderen.

Is de mensheid, die afgesloten is van elk contact met een alwetende God, in staat een uitweg te vinden uit dit nucleaire dilemma, en de kinderen — de volgende generatie — *ware* hoop te geven?

Wij wenden ons nogmaals tot Powers voor zijn

commentaar: „... tot nu toe zijn de grote legers van de wereld *altijd* [nadruk van hem] ten strijde getrokken. De grote vloot van Darius, de Romeinse legioenen, de Spaanse Armada en de Wehrmacht waren allemaal bestemd voor de oorlog, en werden daar ook voor gebruikt. Waarom zou de huidige situatie anders eindigen?”

En de verzachting? „Wij hopen natuurlijk allemaal dat het anders zal gaan,” voegt hij er triest aan toe, „maar is hoop wel genoeg?”

Dat is een realistische, eerlijke vraag. *Is hoop genoeg?*

Het vinden van ware hoop

De meeste denkers van de wereld zijn het erover eens dat er een kernoorlog *zal* komen. En wanneer hij komt, zal het volgens het Amerikaanse Office of Technology Assessment „een calamiteit zijn die *haar gelijke niet heeft* in de geschiedenis van de mens” (nadruk van ons).

Let wel, als en wanneer een dergelijke calamiteit zich voordoet! Dit bloedbad *zal een halt toegeroepen worden*. De Schepper God, die bijna 6000 jaar lang zijn handen van de wereld afgehouden heeft, zal de mensen niet al het leven van deze planeet laten wegvagen. Al bijna vijftig jaar verkondigt *The Plain Truth (De Echte Waarheid)* dit goede nieuws.

Op het laatste moment, wanneer de mensheid geen kant meer uit kan, zal er een alwetende, almachtige Schepper *tussenbeide komen*, die met kracht *een eind zal maken* aan de zelfvernietiging van de mensen en zijn heerschappij over de naties zal herstellen!

Dat is het goede nieuws dat Jezus ons bijna 2000 jaar geleden gebracht heeft! Want „indien die dagen niet ingekort werden,” zei Jezus, „*zou geen vlees behouden worden*” (Matth. 24:22).

Maar wij hebben de belofte: „die dagen *worden ingekort*”! (vers 22.)

De waarheid is dat de mensheid niet *hoeft* te lijden onder de verschrikkingen van een toekomstige kernoorlog. De mensheid begeeft zich echter juist in de richting van wedijver en hebzucht die oorlog veroorzaken — weg van vrede en samenwerking.

Misschien heeft u zich nooit gerealiseerd dat de Bijbel twee algemene levenswijzen beschrijft. Deze werden aan de eerste twee mensen voorgelegd. Ze werden voorgelegd aan het oude Israël. En nu worden ze aan u voorgelegd.

Luister naar deze woorden: „Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; KIES DAN HET (Zie verder pagina 23)

NOOT VAN DE REDACTIE:

Op de pagina's 24 en 25 van het juli/augustus nummer zijn de fotocopyrights per abuis verwisseld.

„Ik denk dat als ik trouw en ik krijg kinderen, en ik leef nog steeds... dat zij dezelfde problemen zullen hebben, want als er in mijn leven geen [atoomoorlog] komt... zal er vroeger of later wel een komen.”

Monica, 17

Is er een medicijn voor AIDS?

Donald D. Schroeder

De medische wetenschap blijft het antwoord schuldig.
Er is slechts één oplossing voor deze nieuwe maatschappelijke vloek.

Geen enkele ziekte heeft de homoseksuele gemeenschap zozeer opgeschrikt en zoveel angst aangejaagd als deze! In de moderne tijd is geen enkele andere ziekte zo ongrijpbaar gebleken voor de medici die zoeken naar de oorzaken, en een geneesmiddel.

Bijna van de ene dag op de andere is een dodelijke, degeneratieve ziekte met een snel verloop de grootste zorg van de medische wereld geworden. De homoseksuele bevolking van de V.S. wordt aangetast door 'AIDS' (Acquired Immune Deficiency Syndrome), en de ziekte dreigt zich via bisexuelen te verspreiden naar de heteroseksuele bevolking. Bijna driekwart van de gevallen van AIDS komt voor onder homo- en bisexuelen.

AIDS stelt het afweersysteem van het lichaam buiten werking, waardoor het slachtoffer ten prooi valt aan een grote verscheidenheid van infectieoverdragers. Hoewel deze infecties met geneesmiddelen kunnen worden bestreden, is het slachtoffer door zijn sterk verzwakte afweersysteem vatbaar voor de ene ziekte na de andere. Lijders aan AIDS sterven vaak aan Kaposi sarcoom, een soort huidkanker.

Verspreid naar onschuldige slachtoffers

De ziekte wordt waarschijnlijk door geïnfecteerde lichaamsvloeistoffen overgebracht. Hiervoor schijnt intiem contact met een besmettingsbron noodzakelijk te zijn.

De tweede grote groep van AIDS-slachtoffers wordt gevormd door de intraveneuze drugverslaafden die elkaars injectienaalden gebruiken. De kinderen en partners van deze verslaafden en van bisexuelen vormen een andere risico-groep.

Tragisch genoeg zijn hemofiliepatiënten, die transfusies van bloedstollende middelen nodig hebben, een andere categorie. En door nog onbekende oorzaken zijn immigranten uit Haïti van beide geslachten ook een groep.

Tot dusverre valt 95 procent van de AIDS-patiënten in één van deze herkenbare risico-groepen. De rest is een kleine groep heteroseksuelen die de ziekte door nog onbekende oorzaken heeft opgelopen.

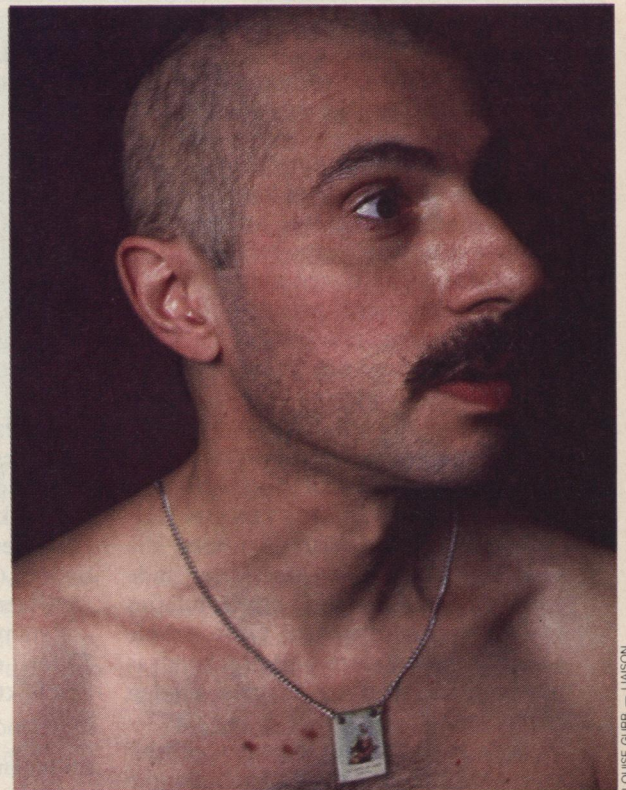
Een plaag

De angst voor de AIDS-epidemie neemt de „vrije” homoseksuele levensstijl de wind uit de zeilen, net zoals het herpesvirus de seksuele revolutie van haar kracht heeft beroofd.

Maar hoewel herpesinfecties hinderlijk zijn, vaak pijnlijk en ongeneeslijk (al kan men de symptomen behandelen), zijn ze haast nooit dodelijk. AIDS is echter bijna altijd dodelijk. Nog geen 14 procent van de AIDS-slachtoffers leeft langer dan drie jaar nadat de ziekte geconstateerd is, en geen enkele patiënt is volkomen genezen.

De seksuele ziektegeschiedenis van

besmette homoseksuelen onthult een onheilspellend patroon: de incubatietijd van AIDS (de periode tussen de besmetting en het verschijnen van de symptomen) varieert van een paar maanden tot meer dan twee jaar. Als zou blijken dat AIDS net als vele andere ziekten besmettelijk is tijdens de incubatietijd, zouden duizenden slachtoffers

Een 41-jarige AIDS-patiënt uit New York met Kaposi sarcoom. Hij is met chemotherapie behandeld.

die zich nu nog volkomen gezond voelen ieder de besmetting kunnen overbrengen op honderden anderen door intiem of seksueel contact.

Sommige homoseksuelen beginnen deze dodelijke ziekte „de nieuwe melaatsheid” te noemen; de slachtoffers worden uit hun eigen kring verstoten en roepen angst op bij het medische personeel dat hen moet behandelen.

Sodom: het verhaal dat niet verteld is

De maatschappijen van Sodom en Gomorra werden niet alleen vernietigd om hun lafhartige seksuele moraal.

Sodom en Gomorra waren bewaren-de steden. De inwoners bouwden,

rust leefde zij met haar dochters zonder de ellendige en de arme te ondersteunen. *Verwaten* waren zij en *bedreven gruwelen* voor mijn aangezicht. Daarom vaagde Ik ze weg, zodra Ik het zag” (Ezech. 16:49-50).

De hele samenleving in die steden was verdorven. In Sodom was het ‘bon ton’ prat te gaan op zijn manier van leven, vooral als men meedeed met de laatste rage of mode. Dat was modern, vooruitstrevend.

Het schokte niemand, als men lui was of zich niets aantrok van de nood van de armen of meedeed aan de meest liederlijke afgoderij. Hoe men ook leefde, wat men ook deed, alles werd getolereerd. „Doe wat je wilt en wees er trots op” was de grootspraak en verleiding van Sodom.

Maar de Schepper God in de hemel, die over alle mensen oordeelt, zag het met andere ogen. Wanneer Hij van zijn troon in het universum neerkeek, zag Hij een Sodom dat gedegene-reerd was tot een in alle

socialen lagen verworven samenleving. Alles wat betamelijk of goed was, hadden de Sodomieten totaal verdorven.

In Sodom waren de seksuele en maatschappelijke normen niet gebonden aan vaste geestelijke, wettelijke en sociale regels. Levensstijl en levensdoel werden uitsluitend bepaald door zelf-zuchtige motieven. Regels en normen werden even gemakkelijk gebroken als zij werden opgesteld. Men hoefde zich geen zorgen te maken, als men minderwaardige of verkeerde gedachten had. Wie zou trouwens kunnen uitmaken wat „goed” en wat „verkeerd” was?

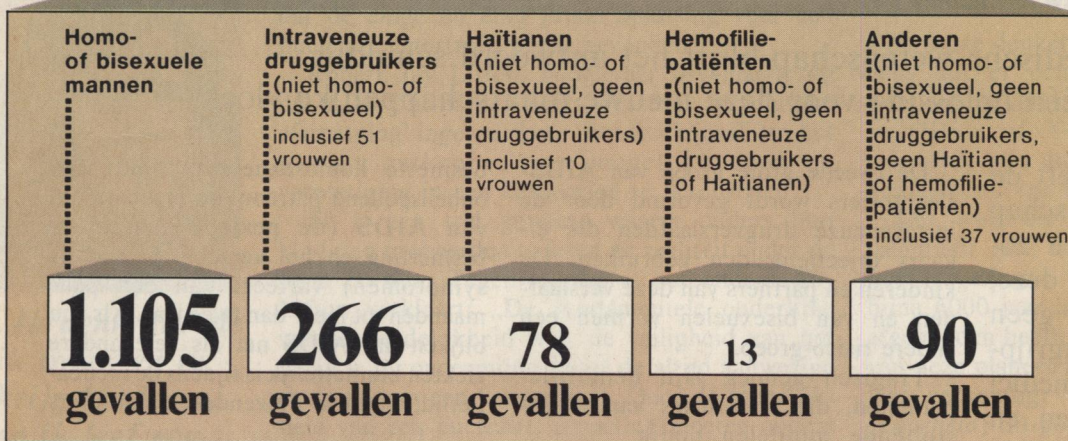
De gevolgen van dit sociale klimaat waren seksuele losbandigheid, depersonalisatie, vervreemding en het ontbreken van elk verantwoordelijkheidsgevoel voor wat men deed.

Het was niet alleen het „swingende” of „homofiele” leven, het was het „alles voor ik” leven — „ik neem wat ik wil”.

Stel deze manier van leven tegenover Gods wetten die het maatschappelijke, geestelijke en seksuele leven van de mens regelen. Gods wetten geven

AIDS — slachtoffers sinds 1980

In 1979 deden zich verscheidene gevallen voor, maar die werden pas in 1980 gemeld. Totaal aantal doden: 597. Alle gevallen per 7 juni 1983.

Bron: National Center for Disease Control, Atlanta, Georgia, V.S.

Naast de V.S. hebben andere landen een totaal van 112 gevallen van AIDS gemeld. Deze landen zijn: Argentinië, Australië, Canada, Denemarken, Frankrijk, West-Duitsland, Haïti, Ierland, Italië, Japan, Mexico, Nederland, Zuid-Afrika, Spanje, Zwitserland, Trinidad en Tobago, en het Verenigd Koninkrijk.

Wat homoseksuelen vergeten, is dat God de Schepper is van het menselijk leven en sex. God stelde het huwelijk in en wetten die gezonde seksuele en huwelijksrelaties tussen man en vrouw regelen. De mens wil echter Gods wetten negeren, afwijzen of belachelijk maken. Maar dat kunnen ze niet. Met Gods wetten valt niet te spotten.

De enige zekere oplossing voor deze en iedere andere maatschappelijke of seksuele vloek is: PREVENTIE. Dit betekent te leven naar de wetten die God in werking heeft gesteld teneinde zuivere en ziekte-vrije seksuele relaties te kunnen onderhouden! Geen enkele samenleving die deze wetten schendt is ooit aan de straf op seksuele zonden ontkomen.

In de Bijbel heeft God ons voorbeelden gegeven van maatschappijen die Gods wetten verwierpen of er niet naar leefden.

Wie heeft er niet gehoord van de vurige veroordeling van de oude volken van Sodom en Gomorra? Maar hoevelen begrijpen dat Gods oordeel over deze steden een waarschuwing is voor vandaag?

bedreven handel — alles wees op economische welvaart (Lukas 17:28-30). Als gevolg van hun onverminderde welvaart was de bevolking van deze steden zich niet meer bewust van het ernstige verval van hun samenleving. De mensen werden meegesleept in een maalstroom van materialisme en genot-zucht.

In deze twee snel tot bloei gekomen steden en andere in de omgeving was er bijna niemand die de ware God en zijn wetten kende en eerbiedigde. Er waren geen tien „rechtvaardigen” in de stad Sodom (Gen. 18:32).

Alleen Lot, een neef van Abraham — stamvader van de Israëlieten, de Joden en Arabieren — was diep geschokt door de zeden en praktijken in Sodom.

De levensstijl van Sodom

Sodom was een poel van moreel, maatschappelijk en geestelijk verval. Ezechiël, die eeuwen later profeet in Israël was, waarschuwde zijn volk voor de zonden waaraan de inwoners van Sodom te gronde waren gegaan. „Zie, dit was de ongerechtigheid van . . . Sodom: in trots, overdaad en zorgeloze

richtlijnen voor wat goed en wat verkeerd is in onze handel en wandel. Zij geven ons leiding en beschermen ons, opdat wij met gezonde menselijke, sociale en geestelijke normen en doeleinden kunnen leven.

Een diepgezonken samenleving

Het belangrijke dat Sodom heeft bijgedragen aan de menselijke ervaring is zijn „sexuele moraalcode”. Het voorval van Lot en zijn gasten laat nog maar een tipje zien van het sociale klimaat dat in Sodom heerste.

De ongeremde sexuele omgang was zo verdorven en algemeen dat de mannelijke bevolking van Sodom, „van jong tot oud” (Gen. 19:4), met geweld perverse sexuele handelingen wilde uitvoeren met pas aangekomen vreemdelingen in hun stad.

En het was niet het uitschot, het uitvaagsel uit sociaal mindere wijken van de stad dat Lot en zijn gasten belaagde, maar „de gehele bevolking”, „van klein tot groot” was verziekt door een verdorven sexuele moraal en uit op sensatie (vers 4 en 11).

Tegenwoordig ontkennen sommigen dat er sprake was van sexuele agressie. Men zegt dat God vertoornd was op de Sodomieten wegens hun ongestuurd optreden jegens vreemdelingen. Maar de context laat geen twijfel bestaan over het sexuele karakter van hun agressieve bedoelingen.

Lot was zo ontdaan over wat de Sodomieten van plan waren, dat hij — lafhartig genoeg, maar in zijn ogen het minste van twee kwaden — zijn beide dochters aanbood „die met geen man gemeenschap hebben gehad”.

De inwoners van Sodom waren tot het laagste niveau van perverse lusten gezonken. Zij deinsden niet terug voor grove misdadige agressie tegenover Lot en zijn gasten om hun lusten te kunnen botvieren, zelfs niet nadat God hen met blindheid had geslagen!

De Sodomieten schaamden zich niet voor hun moraal en levenswandel. In hun zelfvoldane hoogmoed hadden de inwoners van Sodom zich aan een in hun ogen „verlichte” en „vrije” moraal overgegeven. Geen mens kon volgens hen uitmaken wat algemeen goed of slecht was. Zij werden woedend op Lot, omdat hij, een betrekkelijke nieuweling onder hen, hun optreden verdorven vond (Gen. 19:9).

Alles openlijk

Dit aanschouwelijke verhaal van Lot en

zijn gasten heeft aanleiding gegeven tot de wijdverbreide mening als zouden het alleen de homofiele praktijken zijn geweest die Gods toorn hadden opgewekt.

Maar feit is dat in Sodom het hele arsenaal van perverse sexuele en decadente praktijken openlijk werd bedreven. (Lot was uiterst bezorgd over wat Gods boodschappers 's nachts op straat zou kunnen overkomen.) Men keek neer op alles wat normaal was.

In het Nieuwe Testament, Judas 7, wordt duidelijk gezegd dat „Sodom en Gomorra . . . haar hoerij hebben botgevierd en *ander vlees* achternagelopen zijn”. Het oorspronkelijke Griekse woord dat hier met „hoerij” is vertaald, luidt *ekporneuo* hetgeen „zich overgeven aan elke vorm van ontucht” betekent.

De Leidse Vertaling luidt: „. . . Sodom en Gomorra en de omliggende steden, die evenals zij ontucht bedreven en aan onnatuurlijke lusten toegegeven hadden . . .” Het was de hele scala van sexuele ontarding — incest, overspel,

leven, dat zij prat gingen op hun „vrije” ongebonden moraal. Dat wil zeggen, totdat zij met hun steden spoorloos van de aardbodem werden weggevaagd.

Het tragische resultaat

Het is goed stil te staan bij dit tragische gevolg van Sodoms normen, want in onze dagen zien wij hetzelfde!

De mensen benaderden elkaar, evenals nu, met allerlei wellustige, zelfzuchtige bedoelingen en gevoelens — wellicht gepaard gaand met het algemeen menselijke verlangen naar waardering, affectie, om voor iemand iets bijzonders te betekenen en uiting te geven aan erotische gevoelens.

De steden in de streek rond Sodom kozen een weg waarvan zij, onbekend met Gods wetten, meenden dat het de goede weg was. Maar zij zouden al gauw tot de ontdekking komen dat hun verkeerd gerichte, ongebreidelde begeerten en hun zucht om te bezitten elke gezonde en duurzame relatie met anderen tot een illusie maakten. Waarachtig geluk bestond niet meer.

Omdat hun levensopvatting verdorven was, begrepen zij niet waarom zij met hun lusten en grillen vaak werden afgewezen, in de steek gelaten of werden misbruikt. Dat kwam omdat de anderen even principeloos waren als zij. Zij probeerden allemaal de leegte in hun leven te vullen door steeds te zoeken naar nieuwe sexuele partners, hun leven zinvol te maken door te jagen naar „definitieve” sensuele ervaringen. Geblaseerd zochten zij naar steeds heviger prikkels.

Het ging alleen om zelfzuchtige belangen. Sex en sensualiteit namen een buitensporig grote plaats in hun leven in — het was hun voornaamste levensdoel en voor velen het enige waarover zij zich konden opwinden.

Ook kinderen raakten meer en meer in deze dingen verstrikt. Naarmate de zedeloosheid onder de Sodomieten toenam, verloren zij steeds meer het gevoel voor de persoonlijkheid en de gevoelens van anderen. Zij waren blind voor de funeste gevolgen van hun perverse lusten voor hun eigen persoonlijkheid en hun eigen menselijke ontwikkeling, en die van anderen.

De mensen beschouwden elkaar

AIDS-patiënt en PRE-AIDS-patiënt, kind en moeder, in het St. Michael's Medical Center in Newark, New Jersey.

partnerruil, sexuele omgang voor het huwelijk, bisexualiteit, homofilie, sado-masochisme, bestialiteit en alle andere afwijkende sexuele variaties die men maar kan bedenken.

Met andere woorden, Sodom en Gomorra waren in hun sexuele revolutie tot het uiterste gegaan. Om in hedendaagse termen te spreken, er was absoluut geen discriminatie op grond van sexuele voorkeur of aanleg.

Gods wetten betreffende sexualiteit en huwelijk werden genegeerd of verworpen. De inwoners van Sodom stonden zo ver van God af, van zijn wetten en zijn plan met het menselijk

LOUISE GUBB — LIAISON

steeds meer als onpersoonlijke lustobjecten, waarbij zij desnoods met geweld hun zin doordreven.

Hoe meer de mensen elkaar misbruikten, hoe meer zij van elkaar vervreemdden, vereenzaamden, zich vijandig opstelden en tot een rancuneus sado-masochisme vervielen. Veel slachtoffers leden onder een gevoel van eenzaamheid, wanhoop, hopeloosheid en depressie. Deze gevoelens leidden tot alcoholisme, druggebruik en zelfmoordgedachten.

Tenslotte had deze Sodomitische manier van leven tot gevolg dat het karakter van de mensen meer en meer verwrongen en verdorven werd. God zag dit alles, zag dat ook de kinderen volkomen verdorven werden en Hij besloot in te grijpen. Had Hij hen laten begaan, dan zouden zij waarschijnlijk nooit Gods grote doel voor de mensheid in een komende opstanding kunnen bereiken. In zijn barmhartigheid kwam God hier tussenbeide door middel van een grote catastrofe waardoor een einde aan hun leven werd gemaakt.

Een verloren generatie?

Had het leven van de Sodomieten geen enkele waarde? Hebben zij voor niets geleefd? Kunnen zij nog hulp van God verwachten? Is er nog hoop voor hen die in deze tijd in soortgelijke zonden verstrikt zijn?

Het ongelooflijke antwoord is ja!

Het is evenwel een kwestie van begrip van Gods plan voor de mensheid!

God liet toe — en dat geldt ook voor de overgrote meerderheid van de mensen die ooit heeft geleefd — dat de Sodomieten blind waren voor de wetten van de Schepper en zijn grote doel met het menselijk leven. Als gevolg van hun zonden waren de Sodomieten afgesneden van elke band met God (Jes. 59:2). God liet toe dat zij, evenals de meeste mensen, de gevolgen zouden ondervinden van hun levenswijze van zelfzucht, begeerte en zelfverheffing onder het bewind van Satan.

Zonde — het overtreden van Gods wet (I Joh. 3:4) — schaadt (beknot of verhindert) volledige menselijke ontplooiing en de ontwikkeling van goddelijk karakter. Zonde is schadelijk voor een goede ontwikkeling van normen, inzichten en doelstellingen in het leven.

Zonde, en seksuele zonde in het bijzonder, verdraait alle gezonde gevoel

voor de eigen en de andere sekse. Zonde ondermijnt de fysieke en geestelijke gezondheid. Zij is funest voor alle eerbied en gevoel voor het door God ingestelde gezin. Zij ondermijnt ook het goede voorbeeld en de opvoeding die ouders hun kinderen moeten geven.

Maar al dit kwaad zal ongedaan worden gemaakt.

God heeft de mens lief. Hij kent, in weerwil van hun zonden, hun potentieel als leden van Gods gezin. Hij wil niet „dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen” (2 Petr. 3:9). Gods grote meesterplan voor de mensheid houdt in dat allen die hebben gezondigd en in onwetendheid gestorven zijn, hun kans zullen krijgen zich te bekeren en hun denk- en handelwijze te veranderen.

Dit is het goede nieuws! Ook de Sodomieten zullen hun kans op behoud krijgen ten tijde van de opstanding en het oordeel. En zij zullen luisteren. Jezus Christus heeft over die tijd gesproken. Toen Hij in zijn tijd een stad terechthees wegens het verwerpen van Gods boodschap, zei Hij: „... want indien in Sodom de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, het zou gebleven zijn tot de dag van heden. Maar Ik zeg u, het zal voor het land van Sodom draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor u” (Matth. 11:23-24).

God zal voor de Sodomieten genadiger zijn, omdat zij in onwetendheid hebben gezondigd, terwijl velen in Jezus' dagen verkondigden dat zij Gods wetten kenden, terwijl zij zich er niet aan hielden.

De inwoners van Sodom zullen begrijpen waarom zij zo hebben gezondigd. En zij zullen van God de gave van de heilige Geest ontvangen om hun zonden te overwinnen.

Het goede nieuws is dat de Sodomieten weer zullen leven — zullen worden opgewekt in een wereld waarin Satan geen kans zal hebben hen te verleiden en waarin geen zondige culturen zullen bestaan waardoor zij gemakkelijk opnieuw tot zonde verleid zouden kunnen worden.

Zij zullen leven in een toekomstig tijdperk, waarin Gods Geest voor allen die hun zonden willen overwinnen en Gods wegen willen gaan, beschikbaar zal zijn.

Van deze toekomstige tijd van verlossing voor vrijwel alle mensen die geleefd hebben en gestorven zijn,

hebben slechts weinig mensen begrip.

Een toekomstige fantastische leertijd

Zie eens wat de Sodomieten op hun dag van behoud zullen leren!

Zij zullen inzien dat God de Schepper is van sex, dat Hij heilzame huwelijks- en seksuele relaties en wetten heeft ingesteld. Zij zullen inzien dat deze wetten en normen voorwaarde zijn voor een optimale geestelijke ontwikkeling van de mens. Zij zullen leren dat een goed huwelijk een verbintenis is op goddelijk niveau.

Zij zullen begrijpen waarom God in zijn wetten prostitutie, ontucht (hoerrij), overspel, homofilie, verkrachting, incest, travestie, bestialiteit en andere seksuele praktijken verbiedt.

Zij zullen inzien waarom God de mens op aarde heeft geplaatst. De ervaringen van de mens dienen als proefterrein, als uiteindelijke gelegenheid om karakter te ontwikkelen.

Tenslotte zullen zij Gods barmhartigheid jegens hen waarderen. Zij zullen inzien waarom het God zo zeer ter harte gaat hoe de mens zich seksueel en sociaal ontwikkelt.

Een voorbeeld voor onze tijd

Aanvankelijk was de samenleving van Sodom en Gomorra niet zo immoreel als in het laatste stadium. Zij is zo verworpen, omdat de mensen zich meer en meer verstrikten in normen en levenswijzen waarin elk onderscheid tussen goed en kwaad was weggefallen. Het is niet overdreven te zeggen dat vele naties in onze tijd aardig op weg zijn als Sodom en Gomorra te worden!

Het lot van Sodom en Gomorra moet voor ons allen een waarschuwing zijn. De gebeurtenissen die uitliepen op de vernietiging van deze twee steden, ruim 3850 jaar geleden, liggen, zo waarschuwt ons de Bijbel, „daar als voorbeeld, onder een straf van eeuwig vuur” (Judas 7).

De apostel Petrus zei: „... toen Hij... de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand, tot omkering gedomd en ten voorbeeld gesteld heeft voor hen, die goddeloos zouden leven” (2 Petr. 2:6).

Het wordt tijd dat onze generatie zich bewust wordt van de vloeken die over de maatschappij zijn gekomen door de misleide seksuele revolutie, die vrijheid beloofde, maar een nieuwe vorm van slavernij heeft gebracht. □

De vlag van Alaska

Het topje van de wereld

Alaska, de noordelijke hellingen

Roy heeft de vrachtwagen met aanhanger met zijn achttien wielen door de laatste haarspeldbochten van de Atigun Pas geloodst en daalt nu af langs de noordelijke hellingen. Een reis van 500 kilometer over een van de meest opmerkelijke wegen ter wereld ligt achter ons. Deze weg vormt de verbinding tussen het olieveld van Prudhoe Bay en Fairbanks.

Ik ben al sinds zonsopgang met Roy onderweg. Het is al verscheidene uren geleden dat wij even stopten bij de meest noordelijk gelegen vrachtwagenstopplaats ter wereld, de poolcirkel overschreden, en de laatste bomen ver achter ons lieten. De temperatuur daalt hier plotseling tot -40°C — dat valt nog mee voor deze streek. Vaak daalt de temperatuur tot -50°C .

Roy is een van de vrachtwagenchauffeurs die regelmatig over de 'vrachtweg' rijden, zoals hij genoemd wordt, met voorraden voor de olievelden. Zijn opdrachtgevers hadden hem gevraagd een snelle rit naar het noorden te maken met een lading anti-vriesmiddel en wat dringend noodzakelijke onderdelen. Hij had gezegd dat ik dit land nooit goed zou kunnen beoordelen door er overheen te vliegen, en gevraagd of ik meeging.

Je moet dit land vanaf de grond zien, zegt hij.

De noordelijke hellingen

„Kijk daar eens”, roept Roy plotseling. De noordelijke hellingen vormen een fantastische plaats om te kijken. Op het topje van de wereld wordt de ronding van de aarde vlakker en kan men letterlijk verder zien.

Voor ons ligt een met sneeuw bedekte vlakte. Het uitgestrekte gebied wordt slechts onderbroken door een paar heuvels aan de rechterkant. Een eindje verder graast een kleine kudde kariboes. Het grijswitte lint van de weg strekt zich voor ons uit — bijna niet te onderscheiden van de bevroren wildernis. Ergens voor ons uit — bijna 200 kilometer naar het noorden — ligt Prudhoe Bay. Tussen ons en Prudhoe Bay ligt niets dan bevroren, door sneeuw bedekte toendra, de smalle weg en de pijpleiding.

De pijpleiding heeft de hele dag naast de weg gelopen — nu eens aan de rechterkant, om dan weer onder de weg door te duiken en aan de linkerkant te verschijnen. De Trans-Alaska pijpleiding is een staaltje van techniek dat wel vergeleken is met de spaceshuttle en de landing op de maan. Er zijn pijpleidingen aangelegd die langer en groter zijn, maar nog nooit is een pijpleiding door zulk vijandig gebied gelegd en zijn daarbij zulke ongelooflijke moeilijkheden overwonnen.

Bedenk eens wat een uitdaging het was. In juli 1968 werden na jaren van onderzoek rendabele hoeveelheden olie gevonden bij Prudhoe Bay in het uiterste noorden van Alaska. Het was een van de grootste vondsten in de recente geschiedenis van de olie-exploratie — en de verwachting was dat het er veel toe zou bijdragen om de Verenigde Staten minder afhankelijk te maken van

Boorplatform tussen het ijs van Cook Inlet.

geïmporteerde olie. Dat wil zeggen, als de olie gewonnen kon worden.

De noordelijke hellingen van Alaska vormen een van de meest onherbergzame gebieden die men zich kan denken. In de winter komt de zon maandenlang niet boven de

JOHN HALFORD — PT

horizon uit, en de temperatuur kan dalen tot min 80°C. Bij die temperatuur bevriest dieselolie, kan staal versplinteren als glas, en kan een mens zonder speciale bescherming niet meer dan een paar minuten in leven blijven. De grond is tot op een diepte van honderden meters permanent bevroren (permafrost) en de zee is het hele jaar, op zes weken na, geblokkeerd door het ijs.

Er werden veel plannen ontworpen om de olie te vervoeren — waaronder onderzeeboten die onder het ijs door zouden kunnen varen, en zelfs een vloot van gigantische vliegtuigen die de ruwe olie naar het zuiden zou kunnen transporteren. Maar uiteindelijk besloot men dat het het veiligst en meest efficiënt was om een pijpleiding aan te leggen van Prudhoe Bay naar Valdez aan de zuidkust van Alaska. De route gaat over 1300 kilometer van het moeilijkste gebied ter wereld. Men moest drie bergketens en achthonderd rivieren en stromen overbruggen. Er moesten speciale maatregelen genomen worden om te voorkomen dat de olie (die kokend heet uit de aarde komt en warm blijft gedurende de zesdaagse reis naar Valdez) de permafrost zou doen smelten. Als dat zou gebeuren, zouden delen van de pijpleiding kunnen verzakken — en uiteindelijk breken.

Er moesten nieuw materiaal en nieuwe technieken ontwikkeld worden om nog ongekende problemen op te lossen. De aanleg begon op 29 april 1974, en in augustus 1977 werd de eerste scheepslading olie van Valdez naar de zuidelijke markten vervoerd. De pijpleiding was — en is — een van de meest vermetele projecten die de mens ooit tot stand heeft gebracht — een overwinning van technologie en vastberadenheid over bijna onoverkomelijke moeilijkheden.

Maar niet iedereen vond het een overwinning.

Ontwikkeling versus milieubehoud

Van het begin af aan heeft de pijpleiding — en ook het hele denkbeeld van de exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van Alaska — tegenstand ondervonden van mensen die het milieu veilig wilden stellen. Volgens hen zou de pijpleiding de delicate ecologie van de poolcirkel verstoren en nog meer schade toebrengen aan diersoorten die reeds bedreigd worden.

Dit conflict tussen de ontwikkeling en het milieubehoud is een bitter strijdpunt in het

tegenwoordige Alaska.

Zij die Alaska willen exploiteren, vinden dat de wereld meer energie nodig heeft. Alaska is een van de laatste

schatkamers van de wereld die nog niet geëxploiteerd wordt.

„Kijk hier nu eens naar,” zei een manager van de Alaskan Oil and Gas Association terwijl hij een kaart van de staat ontvouwde. Verscheidene gebieden op de kaart waren helder gekleurd en gearceerd. Dat waren de olie- en gasreserves van Alaska.

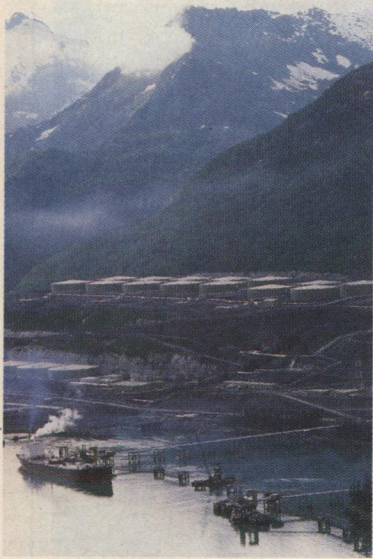
Boren naar olie bij 48°C onder nul.

„En dit zijn alleen nog maar de reserves die ons bekend zijn — de gebieden die volgens ons geëxploiteerd *kunnen* worden”, legde hij uit. Het grootste gedeelte van de staat is nog niet onderzocht op aanwezigheid van olie en gas. Niemand weet precies hoeveel er onder de oppervlakte ligt. Sommigen schatten dat de voorraden van Alaska vergelijkbaar zijn met die van Saoedi-Arabië. Maar zelfs de meest voorzichtigste deskundigen zijn het erover eens dat er nog meer, veel meer gevonden kan worden. „En kijk eens — we zijn nog maar net begonnen”, ging de manager verder. „Dit zijn de enige gebieden die op dit moment geëxploiteerd worden.” Hij wees naar drie kleine cirkeltjes op de kaart — twee boven de poolcirkel en een in Cook Inlet, net ten zuiden van Anchorage. Het olieveld van de noordelijke hellingen bevat alleen al 30% van de bekende Noord Amerikaanse reserves.

En olie is slechts het begin. Bij de olie komt nog aardgas. Op het moment wordt dit weer onder de grond gepompt, omdat er geen manier is om het te vervoeren.

De noordelijke regionen van de wereld zijn rijk aan de mineralen zonder welke de beschaving niet kan blijven voortbestaan — koper, nikkel, goud, zilver, zink, beryllium, tin, chromium en molybdeen. Canada en Rusland exploiteren hun poolgebieden intensief. In tegenstelling daarmee is er geen steenmijnbouw van enige betekenis in Alaska, hoewel alles erop wijst dat dit land net zo rijk of zelfs rijker is dan de naburige landen.

Alaska bezit tevens goede landbouwgrond, miljoenen hectaren maagdelijke wouden en biljoenen tonnen hoogwaardige steenkool. De 49e staat van Amerika is de grootste onaangesproken opslagplaats van energie en reserves in de Verenigde Staten — en mogelijk in de hele wereld.

Tanker laadt ruwe olie in Valdez, aan het zuidelijke uiteinde van de pijpleiding.

Alaska staat zijn rijkdom niet gemakkelijk af. Het is een wild en soms onherbergzaam land, maar de exploitanten hebben de uitdaging aangenomen. Zij geloven dat de voortgang van de beschaving afhankelijk is van een constante aanvoer van brandstoffen en mineralen. „Geef ons de kans, dan krijgen wij het er wel uit — en iedereen zal ervan profiteren”, zeggen potentiële exploitanten.

Maar, zeggen de milieugroeperingen, Alaska is niet alleen een opslagplaats van brandstof en mineralen. Het is een gebied van ongeëvenaarde natuurlijke schoonheid — een van de laatste grote wildernissen. Er zijn milieugroeperingen in alle soorten en maten — gematigd en extreem, evenwichtig en fanatiek. Veel van deze groeperingen verzetten zich hevig tegen de pijpleiding. Zij waren bang voor de gevolgen die een groot lek zou hebben voor de ecologie. Zij vreesden ook dat de pijpleiding de migratie-routes van de kariboes zou blokkeren en het broedgebied zou verstoren van verschillende zeldzame vogelsoorten.

(Een aantal van hun bange vermoedens zijn overdreven gebleken. Een paar kilometer terug wees Roy een van de pompstations aan die de olie doen stromen. Het was verplaatst, wat vele miljoenen dollars gekost had, om het broedgebied van een 'bedreigde vogelsoort' veilig te stellen. De vogels verplaatsten hun broedgebied prompt *dichter* naar de nieuwe plaats toe. Sommige nestelden zich zelfs *in* het pompstation!)

Sommige groeperingen gaan zo ver te zeggen dat men HELEMAAL GEEN exploitatie zou moeten toestaan — Alaska zou ongerept moeten blijven — een groot nationaal park. Sommige argumenten kunnen nogal kortzichtig zijn. Een ongetwijfeld oprechte jonge vrouw vertelde me eens dat haar groepering zeer bezorgd was over de 'meedogenloze exploitaties' van de oliemaatschappijen. Zij voegde er echter aan toe dat zij over het algemeen tevreden waren over de activiteiten van het leger, omdat dit bij de plaatsing van de installaties rekening houdt met het dierlijke leven en het landschap. Ik vroeg haar

of de faciliteiten voor atoomwapens en raketten soms geen grotere potentiële bedreiging vormen voor het milieu dan een olielek. Dat was het eind van het gesprek. Ik had het idee dat ze daar nog nooit over nagedacht had.

Maar niet alle milieugroeperingen zijn fanatici of amateurs, en ook zijn niet al hun zorgen ongegrond. Een groot olielek zou rampzalig kunnen zijn, en als een diersoort eenmaal uitgestorven is, is deze weg. Hij kan door geen enkele biologische technologie teruggebracht worden. Er is nog steeds veel van het Noordpoolgebied dat wij niet weten, en wij moeten voorzichtig zijn. De Sierra Club, de grootste milieu-organisatie, verklaart bijvoorbeeld: „Wij voeren geen blinde strijd tegen de vooruitgang, maar eerder een strijd tegen blinde vooruitgang.” De Club heeft een krachtige pressiegroep gevormd die de oliemaatschappijen en andere

ontwikkelaars ertoe dwingt om lang en diep na te denken voordat een nieuwe onderneming op stapel wordt gezet. En om daarna voorzichtig te werk te gaan.

De exploitatie van de olie van de noordelijke hellingen heeft hierdoor tot dusverre weinig negatieve invloed gehad op het milieu. De pijpleiding is zo geconstrueerd (sommigen zeggen over-geconstrueerd) dat schadelijke gevolgen voor het dierlijk leven en zijn omgeving vermeden worden.

Maar het voortdurende getwist heeft gevolgen voor de toekomst van Alaska. De exploitanten zijn ontstemd over het feit dat exploitatie of ontwikkeling voor miljoenen hectaren al verboden is. Zij vinden dat ze al genoeg te stellen hebben met het *milieu* zonder de lastige acties van de milieu-organisaties.

In dit strenge klimaat is iedere soort van exploratie schrikbarend duur. Vertraging kost veel geld. Er zijn jaren van voorbereiding nodig om hier iets te kunnen bereiken. Sommige werkzaamheden kunnen slechts gedurende een paar weken per jaar uitgevoerd worden, zoals bijvoorbeeld het binnenbrengen van zwaar materieel over zee gedurende de korte periode dat de ijslaag zich van de kust terugtrekt. Als men die kans mist, is het

afgelopen tot de volgende zomer. Vele organisaties die met geld, deskundigheid en enthousiasme voor exploratie waren gekomen zijn gefrustreerd weer naar huis gegaan.

Dit zijn dus de argumenten, en het is moeilijk om een tijdje in Alaska te verblijven zonder in de verleiding te komen om partij te kiezen. Het vuur en het zelfvertrouwen van de oliemensen is aanstekelijk, maar het is moeilijk om de roep om voorzichtigheid van de gematigde milieu-organisaties te negeren. Er is echter nog een aspect aan deze kwestie

dat beide partijen over het hoofd hebben gezien. Hier moet rekening mee worden gehouden als Alaska en zijn inwoners ooit willen beseffen wat hun volledige potentieel is.

De belangrijkste kwesties

Het voortbestaan van de beschaving is niet afhankelijk van de voortdurende beschikbaarheid van energie en grondstoffen. Wij produceren nu meer dan ooit tevoren, en toch wordt de dreiging van de vernietiging ieder jaar groter. Wij zijn niet in deze impasse geraakt door de wetenschap, de technologie, de vindingrijkheid en de techniek *op zich*. Zelfs de meest primitieve en onontwikkelde mensen vinden wel een manier om elkaar te haten en te vernietigen. Maar geen enkele wetenschappelijke doorbraak heeft ons ooit verder geholpen om de ware oorzaak van de problemen van de mens te beheersen — de

(Zie verder pagina 22)

De Alyeska pijpleiding bij Fairbanks in Alaska, halverwege de weg van Prudhoe Bay naar Valdez.

HET MIDDEN-OOSTEN IN DE PROFETIEËN

Herbert W. Armstrong

De verbijsterende achtergrond van de crisis in
het Midden-Oosten en hoe deze zal worden opgelost!

In het Midden-Oosten volgt de ene crisis op de andere. Slechts weinig mensen beseffen echter de ware betekenis van deze onrust. Men lijkt geen idee te hebben van het gevaar dat hieruit voort kan vloeien — uiteindelijk zelfs voor de gehele wereld.

Het wordt echter tijd dat wij de feiten onder de ogen zien! Het wordt tijd dat wij erachter komen wat de profetie hierover zegt. Het wordt tijd dat wij de achtergrond — de essentiële factoren die tot dit gevaar voor de wereld hebben geleid — en de betekenis van deze reeks crises leren kennen.

Er is maar één manier om achter het antwoord te komen. De God die de wereld heeft geschapen — die volkeren maakt en breekt — Hij onthult *de toekomst* zodat wij op de hoogte en gewaarschuwd zijn.

De tijd is nu gekomen om een verbijsterende profetie te onthullen!

Ontsluiering van de toekomst

Wat is de WERKELIJKE BETEKENIS van

deze gistende onrust? Om die te kunnen begrijpen, moeten wij een wonderbaarlijke profetie bestuderen, die nog nooit is begrepen — een profetie die tot dusver gesloten en verzegeld is geweest — een profetie die 2500 jaar geleden deze reeks crises al voorspelde, evenals de oorlog waarbij tenslotte alle volkeren van de wereld zullen worden betrokken.

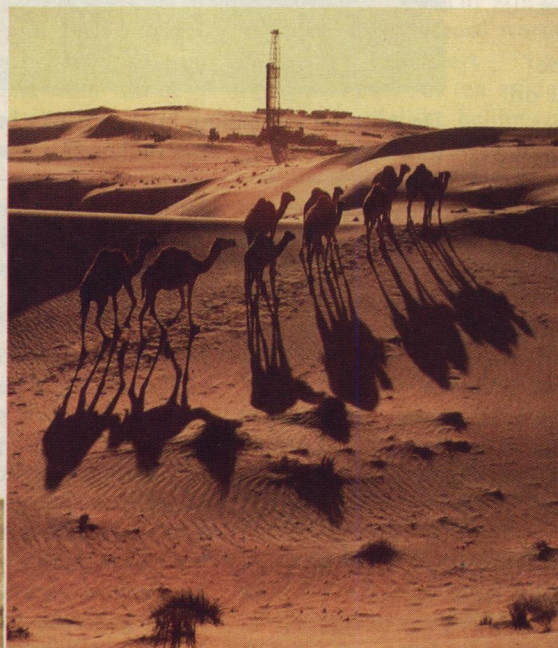
Het is een van de meest verbazingwekkende profetieën uit de Bijbel. Het is een uiterst nauwkeurige voorspelling die de historische gebeurtenissen tot op de dag van vandaag gedetailleerder

beschrijft dan enige andere profetie. Het is ook de langste profetie uit de Bijbel. U vindt haar in Daniël, hoofdstuk 11 en zij beschrijft de naderende oorlog.

Het voorspel vindt u in het tiende hoofdstuk van het boek Daniël. De profetie werd Daniël geopenbaard in het derde jaar van Kores, de koning van het Perzische Rijk (Dan. 10:1). Een „man”, klaarblijkelijk de aartsengel Gabriël (Dan. 9:21), verschijnt aan Daniël om hem duidelijk te maken wat Gods volk in „*het laatst der dagen*” zal overkomen (vers 14).

De „koning van het Noorden” en de „koning van het Zuiden”

Het eerste vers van het elfde hoofdstuk is een vervolg van het laatste vers van het tiende hoofdstuk. De engel zegt tot Daniël: „Zie, nog drie koningen zullen in Perzië opstaan, en de vierde zal grotere rijkdom bezitten dan alle anderen, en als hij sterk geworden is door zijn rijkdom, zal hij alles in beweging brengen tegen het koninkrijk van Griekenland.

DON KLUMPP — IMAGE BANK

En er zal een heldhaftige koning opstaan, die met grote heerschappij zal regeren en doen zal wat hem goeddunkt" (Dan. 11:2-3).

In werkelijkheid zouden er nog 12 koningen in het Perzische Rijk volgen, maar alleen de eerste vier na Kores zijn van belang voor de strekking van deze profetie. Dit waren Cambyses, Pseudo-Smerdis, Darius en Xerxes. Xerxes, de laatste van hen en de rijkste, was degene die tot de oorlog met Griekenland aanzette.

Vervolgens bereidde koning Philipus van Macedonië een grote oorlog voor om het Perzische Rijk te veroveren met een leger dat hoofdzakelijk uit Grieken bestond. Hij stierf echter voordat hij zijn plannen kon verwezenlijken. Maar zijn zoon, Alexander de Grote, nam zijn plannen over en viel Perzië binnen. Hij bond de strijd aan met het Perzische leger in de Slag bij Issus in 333 v.Chr. (Dan. 8:2, 5-6). Daarna rukte hij Egypte binnen om tenslotte het Perzische Rijk een verpletterende nederlaag toe te brengen in de Slag bij Arbela in 331 v.Chr., waarna hij doordrong tot in India, alles wat hij onderweg tegenkwam voor zich uit drijvend. Bekijk nu vers 4 van de profetie eens: „Maar nauwelijks is hij opgestaan, of zijn koninkrijk zal verbroken worden en verdeeld naar de vier windstreken des hemels; doch niet aan zijn nakomelingen, en zonder de macht waarmee hij heerste; want zijn koninkrijk zal uiteengerukt worden en aan anderen dan dezen komen.”

Hoe wonderbaarlijk — hoe nauwkeurig — is dit alles ook gebeurd. Wij citeren hier uit *A Manual of Ancient History* van Rawlinson, een gezaghebbend historicus: „Toen hij onverwachts werd weggerukt in de kracht van zijn leven [op 33-jarige leeftijd in juni van het jaar 323 v.Chr.], had hij [Alexander] geen erfgenamen, noch van zijn macht noch van zijn plannen" (p. 237). Het rijk bleef zonder leider in verwarring achter, totdat hieruit rond het jaar 301 v.Chr. VIER NIEUWE RIJKEN voortkwamen, precies zoals voorspeld was. Dit gebeurde doordat

het rijk in vier stukken werd opgedeeld door de generaals van Alexander. Dit waren:

1. Ptolemaeus (Soter), die regeerde over Egypte, een deel van Syrië en Judea.

2. Seleucus (Nicator), die regeerde over Syrië, Babylonië en het oostelijke gebied tot India.

3. Lysimachus, die regeerde over Klein-Azië.

4. Cassander, die regeerde over Griekenland en Macedonië.

Aldus werd de profetie van vers 4 letterlijk vervuld.

Let op wat er nu gebeurt. Van hieraf voorspelt de profetie de daden van slechts TWEE van deze vier rijken: Egypte, „koning van het Zuiden" genoemd omdat het ten zuiden van Jeruzalem ligt; en het Syrische koninkrijk, de „koning van het Noorden", even ten noorden van Judea. De profetie gaat juist over deze twee rijken, omdat het Heilige Land diverse malen in handen van deze staten is geweest en omdat hun onderlinge oorlogen vooral om het bezit van Judea gingen. Vers 5: „Dan zal de koning van het Zuiden [Egypte] sterk worden, maar een van zijn oversten zal hem in sterkte overtreffen en heersen; zijn

heerschappij zal een grote heerschappij zijn." In de geschiedenis zien wij dat Ptolemaeus I, Soter genaamd, zeer machtig werd en Egypte verder uitbreidde dan Alexander in zijn stoutste dromen. Een van zijn oversten, of generaals, Seleucus Nicator, werd ook erg machtig. En in 312 v.Chr. maakte deze gebruik van het feit dat Ptolemaeus in een oorlog was verwickeld, om zich in Syrië te vestigen en zich tot koning uit te roepen.

Vers 6: „En na verloop van jaren zullen zij zich verbinden: de dochter van de koning van het Zuiden zal komen tot de koning van het Noorden om een vergelijk te treffen [een huwelijk], maar zij zal de sterkte van haar macht niet behouden, evenmin zal zijn macht standhouden; zij zal worden prijsgegeven, zo ook degenen die haar brachten, hij die haar verwekte, en hij die haar verwierf.”

De profetie letterlijk vervuld!

Na verloop van vijftig jaar vond dit precies zo plaats als staat beschreven!

Heerser over Syrië, de „koning van het Noorden", was op dat moment Antiochus II, „Theos" genaamd. Zijn vrouw heette Laodice. Rawlinson's *A Manual of Ancient History* zegt hierover: „Haar invloed . . . leidde hem in 260 v.Chr. in een oorlog tegen Ptolemaeus Philadelphus [koning van het Zuiden], die in 252 v.Chr. werd beëindigd door een huwelijk tussen Antiochus en Berenice, de dochter van Ptolemaeus" (p. 251).

De profetie zegt dat „hij die haar verwekte" zal worden prijsgegeven.

En ook dat zij de sterkte van haar macht niet zal behouden, evenmin als de koning van het Noorden, met wie zij trouwde. Alle drie zullen zij aan hun einde komen. Merk op hoe exact dit ook geschiedde.

Zegt Rawlinson in zijn boek op pp. 251 en 252: „Na de dood van Philadelphus [hij die haar verwekte] in 247 v.Chr. verstootte Antiochus Berenice en nam zijn vroegere vrouw Laodice terug. Deze had echter haar twijfels over zijn trouw en vermoordde hem in 246

v.Chr. om de troon veilig te stellen voor haar zoon Seleucus (II) . . . Berenice . . . was ter dood gebracht door Laodice."

Nergens in de Bijbel vindt men zo'n letterlijke profetie, met zoveel details over de toekomstige geschiedenis. En als u de historie van deze koninkrijken bestudeert, ziet u hoe deze wonderbaarlijke profetie stap voor stap, vers voor vers, voor uw ogen wordt ontvouwd. Er kan geen twijfel over bestaan dat zij op deze gebeurtenissen betrekking heeft!

Het Heilige Land gaat in andere handen over

Laten wij nu vers 7 eens bekijken: „En in die tijden zal een spruit uit haar wortels in zijn plaats oprijzen, en deze zal oprukken tegen het leger, de burcht van de koning van het Noorden binnentrekken, en zegevierend daartegen optreden."

„Een spruit uit haar wortels". Haar wortels waren haar ouders. Dan moet dit dus haar broer zijn, die als volgende de troon van de koning van het Zuiden zou bestijgen en deze profetie zou vervullen. Luister nu eens naar deze exacte vervulling, woord voor woord geciteerd uit Rawlinson's boek (p. 252): „Ptolemaeus Euergetes [Ptolemaeus III, de oudste zoon van Philadelphus, p. 272, en derhalve Berenice's broer, een spruit uit haar wortels] viel Syrië binnen in 245 v.Chr. om de moord op zijn zuster Berenice te wreken . . . In de daaropvolgende oorlog voerde hij alles met zich mee." In Daniël 11, vers 8 staat dat deze koning van het Zuiden gevangenen en vaten van zilver en goud naar Egypte zou voeren, en dat hij langer zou regeren dan de koning van het Noorden, toentertijd Seleucus II. Vers 9 (zie *Statenvert.*) zegt dat hij naar Egypte zal terugkeren. Zoals vers 7 voorspelde, nam Ptolemaeus III Seleucia, de burcht van Syrië, in, de havenstad Antiochië, de hoofdstad van het koninkrijk! Vervolgens nam hij een enorme oorlogsbuit mee terug naar Egypte, alsmede 2500 afgodsbeelden en kostbare (gewijde) voorwerpen die in 526 v.Chr. door Cambyses II uit Egypte waren weggeroofd. Hij bleef aan het bewind tot 222 v.Chr., terwijl de koning van het Noorden, Seleucus II, in 226 v.Chr. stierf.

Na diens dood namen zijn twee zonen het koninkrijk van het Noorden over, eerst Seleucus III, 226-223

v.Chr., die slechts drie jaar aan de macht bleef, en daarna diens broer Antiochus III, „de Grote" genaamd, 223-187 v.Chr. Deze beide zonen van Seleucus II bouwden grote legers op voor een oorlog tegen Egypte om hun vader te wreken en hun haven en vesting Seleucia te heroveren.

En dit alles was precies in vers 10 voorspeld: „Dan zullen zijn zonen zich ten strijde rusten en een menigte grote legers verzamelen; een van hen zal tegen hem oprukken, als een overstroming steeds verder om zich heen grijpen, en bij een hernieuwde stormloop komen tot aan zijn vesting."

„Dan", zo vervolgt vers 11, „zal de koning van het Zuiden verbitterd worden en uittrekken en strijden met de koning van het Noorden, en deze zal een grote menigte op de been brengen, maar die menigte zal in zijn macht worden overgegeven."

Overeenkomstig het laatste deel van vers 10 heroverde Antiochus de Grote na 27 jaar de vesting Seleucia, en veroverde tevens het gebied van Syrië tot aan Gaza, MET INBEGRIIP VAN JUDEA. Maar de jonge Egyptische koning, Ptolemaeus IV (Philopator), voelde zich verbitterd en bracht met een leger van 20.000 man een zware nederlaag toe aan Antiochus de Grote. Zoals vers 12 voorspelde, doodde hij tienduizenden van zijn vijanden en LIJFDE JUDEA WEER bij Egypte IN. Maar hij bleek toch niet sterk genoeg te zijn, want hij sloot al snel vrede met Antiochus en ging weer verder met verkwisten, waarbij hij de vruchten van zijn overwinning verspilde. Vers 12: „En wanneer die menigte is weggevaagd, zal zijn hart zich verheffen; wel zal hij tienduizenden neervellen, maar toch niet sterk zijn."

„En opnieuw", vervolgt vers 13, „zal de koning van het Noorden een menigte op de been brengen, groter dan de eerste, en na een tijdsverloop van jaren zal hij tegen hem oprukken met een groot leger en een geweldige tros." „Na een tijdsverloop van jaren", ofwel 12 jaar later, in 205 v.Chr., stierf Ptolemaeus Philopator en liet zijn troon na aan een zeer jonge zoon, Ptolemaeus Epiphanes. Toen bracht Antiochus een nog groter leger op de been, waarmee hij grote overwinningen behaalde. Hij sloot nu een bondgenootschap met onder anderen Philippus van Macedonië tegen Egypte en zij ontnamen Phoenicië en Zuid-Syrië aan de koning van het Zuiden. Hierbij werden

zij terzijde gestaan door een deel van het Joodse volk. In Josephus' *Antiquitates Judaicae* (Joodse Oudheden) staat dat een groot aantal Joden Antiochus hulp verleende. Maar merk op hoe nauwkeurig de Almachtige God dit al vele honderden jaren voordat het gebeurde, had voorspeld!

„In die tijden nu zullen velen opstaan tegen de koning van het Zuiden; ook zullen gewelddadige mensen uit UW VOLK zich verheffen om een gezicht tot werkelijkheid te maken, maar zij zullen struikelen" (vers 14).

Lees het in uw eigen bijbel!

Terwille van de ruimte vragen wij de lezer vanaf dit punt elk vers van de profetie in zijn eigen bijbel te lezen, zodat wij de profetie hier niet helemaal behoeven af te drukken. Wij geven hier nu alleen de HISTORISCHE feiten. Vers 15-16: „het Sieraadland" verwijst natuurlijk naar Judea, het Heilige Land. Antiochus de Grote belegerde Sidon en veroverde deze stad op Egypte en vernietigde de belangen van Egypte in Judea tijdens de Slag bij de berg Panium in 198 v.Chr. Daarna nam hij Judea in bezit.

Vers 17: „een vergelijk met hem treffen". In 198 v.Chr. regelde Antiochus een huwelijk tussen zijn dochter Cleopatra (niet de Cleopatra van Egypte uit 31 v.Chr.) en de jonge Ptolemaeus Epiphanes, de koning van het Zuiden, waardoor hij op slinkse wijze Egypte helemaal in zijn bezit hoopte te krijgen. Maar zijn opzet mislukte. Zegt Rawlinson op p. 254: „Syrië en Palestina waren beloofd als bruidsschat, *maar werden niet gegeven.*" Cleopatra stond niet echt aan de zijde van Antiochus, want het was niet meer dan een list om in het bezit van Egypte te komen. Maar die opzet mislukte.

Vers 18: En dus richtte Antiochus zijn aandacht op iets anders en trachtte in 197-196 v.Chr. de eilanden en kusten van Klein-Azië te veroveren. Maar de Romeinse generaal Lucius Cornelius Scipio Asiaticus bracht hem een vernietigende nederlaag toe tijdens de Slag bij Magnesia in 190 v.Chr.

Vers 19: Vervolgens richtte Antiochus zijn aandacht op de burchten van zijn eigen land, in het oosten en westen. Maar bij zijn poging om zijn verspilde fortuin weer op peil te brengen door de Oosterse Tempel van Belus in Elymais te plunderen, werd hij in 187 v.Chr. gedood.

Vers 20: Zijn zoon, Seleucus Philopator (IV) (187-176), stuurde een belastinginner, Heliodorus, door Judea in een poging om aan geld te komen. Maar na een bewind van 11 jaar werd hij door Heliodorus *vergiftigd*.

Vers 21: Hij liet geen erfgenamen na. Maar zijn broer, Antiochus Epiphanes (IV), een jongere zoon van Antiochus de Grote, een verachtelijk persoon, verscheen onverwachts ten tonele en wist door slinkse streken het koninkrijk over te nemen. Hierbij werd hij geholpen door zijn steun en toeverlaat, Eumenes. Zegt Rawlinson op p. 255: „Antiochus [Epiphanes], geholpen door Eumenes, verdrijft Heliodorus en neemt in 176 v.Chr. de troon over. Hij verbaast zijn onderdanen met zijn geaffecteerde Romeinse manieren” en „goedmoedige kwistigheid [vleierij].”

Antiochus Epiphanes

Vers 22: De „vorst van het verbond” verwijst niet naar Christus. Dit gaat over de poging van Antiochus om de Joodse hogepriester te vervangen door een ander die hem dienstbaar zou zijn.

Vers 23-24: Ofschoon hij aanvankelijk weinig medestanders had, vergaarde hij door zijn Romeinse manieren en slinkse vleierijen langzaam maar zeker steeds meer macht en rijkdom. Hij viel ook Galilea en Beneden-Egypte binnen. Zijn voorvaders, de eerdere koningen van Syrië, waren de Joden altijd gunstig gezind geweest, maar, aldus Rawlinson op p. 255, nu werden zij „tot wanhoop gedreven door het waanzinnige plan van deze eigenzinnige monarch”.

Vers 25: Rawlinson's *A Manual of Ancient History* op pp. 255-256: „Bedreigd met een oorlog door de ministers van Ptolemaeus Philometer [de toenmalige koning van het Zuiden], die Syrië en Palestina als bruidsschat van Cleopatra, de voormalige koningin-moeder, opeisten, trekt Antiochus in 171 v.Chr. tegen Egypte op” (277-278). Maar hij stuitte op zijn neef, Ptolemaeus Philometor, koning van het Zuiden, die ook een enorm leger op de been had gebracht. Maar de Egyptische koning werd toch verslagen door verraad van zijn eigen officieren en Antiochus was hem te slim af.

Vers 26-27: Rawlinson's boek meldt op p. 278: „Na zijn zege bij Pelusium rukte Antiochus op naar

Memphis en nadat de jonge koning [Ptolemaeus Philometor] zelf in zijn handen was gevallen, trachtte hij deze te gebruiken als een middel om het gehele land op de knieën te krijgen.” In 174 v.Chr. zat de oom van de koning van het Zuiden aan een banket aan. Antiochus deed alsof hij met de jonge Ptolemaeus een verbond wilde sluiten tegen zijn broer, Euergetes II, maar beiden probeerden elkaar te bedriegen.

De gruwel die verwoesting brengt

Vers 28: Toen hij in 168 v.Chr. met een rijke buit uit Egypte terugkwam, keerde Antiochus zich tegen de Joden. Hij slachtte velen van hen af en keerde met vele gouden voorwerpen uit de Tempel van Jeruzalem terug naar Antiochië.

Vers 29: In hetzelfde jaar viel hij Egypte opnieuw binnen, maar ditmaal zonder succes, omdat Philometor, de koning van het Zuiden, hulp uit Rome kreeg.

Vers 30: De Romeinse vloot viel Antiochus aan en deze was gedwongen zich over te geven op de voorwaarden van Popillius van de Romeinse vloot. Hij moest zich uit Egypte terugtrekken en Cyprus aan Egypte teruggeven. Gekweld door zijn nederlaag, reageerde hij op zijn terugweg door Judea zijn verbittering af op de Joden door speciale voorrechten te verlenen aan die Joden, die bereid waren zich van hun geloof af te wenden.

Vers 31: Het jaar daarop, in 167 v.Chr., bereikten de gruwelen hun hoogtepunt. Antiochus stuurde troepen naar het Heilige Land, die de Tempel en het Heiligdom ontheiligden en het dagelijks offer afschaften (zie ook Dan. 8:11, 24). Verder plaatsten zij (Kislev 15 van de Hebreeuwse kalender) EEN GRUWEL DIE VERWOESTING BRACHT — een AFGODSBEELD — in het HEILIGE DER HEILIGEN (Rawlinson, p. 255). En dan zijn er nog zoveel bijbelkenners die de profetie uit dit vers proberen toe te passen op de Moslims uit de 7e eeuw na Christus, die de Rotskoepel bouwden op de plaats waar waarschijnlijk de oude Tempel van Jeruzalem heeft gestaan! Maar elk vers is op de hierboven beschreven wijze stap voor stap, regel voor regel, werkelijkheid geworden. Er kan dus niet de geringste twijfel bestaan over deze GRUWEL DIE VERWOESTING BRENGT — het was een afgodsbeeld dat in 167 v.Chr. door

Antiochus Epiphanes, koning van het Noorden, in het Heilige der Heiligen werd geplaatst.

De profetie komt bij Christus en de apostelen

Vers 32: Antiochus probeerde een EINDE te maken aan de godsdienst van de Joden. Hij nam hen het dagelijks offer af en verbood de eredienst in de Tempel. Door sluwheden maakte hij vele Joden afvallig.

Maar hier, OP DIT PUNT, verlaat de profetie de historische loop der gebeurtenissen in de oude koninkrijken van het Noorden en het Zuiden. Tot aan dit punt is de profetie stap voor stap uitgekomen in de geschiedenis van het koninkrijk van het Noorden, Syrië, en het koninkrijk van het Zuiden, Egypte. Maar, aldus de *Exposition of the Bible*, „alle accurate details lijken plotseling OP TE HOUDEN” bij dit vers.

Laten wij nu vers 32, en vooral het laatste gedeelte ervan, eens nauwkeurig bekijken.

„En degenen die zich misgaan tegen het verbond, zal hij door vleierijen tot afval bewegen”. Dit heeft Antiochus Epiphanes inderdaad gedaan. Maar kijk nu eens naar het laatste deel van het vers: „maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen.”

Onze vraag is nu dus: wanneer leerden de mensen ná 167 v.Chr. God KENNEN, werden zij geestelijk STERK en begonnen DADEN te doen in dienst van de Heer? Het antwoord luidt: TEN TIJDE VAN DE EERSTE VERSCHIJNING VAN JEZUS CHRISTUS en in de dagen van de apostelen!

Vers 33: „En de VERSTANDIGEN onder het volk zullen velen TOT INZICHT BRENGEN, maar zij zullen een tijdlang struikelen door zwaard en vuur, door gevangenschap en berooving.”

De apostelen verspreiden zich over de wereld

Er heerste geen werkelijk BEGRIP totdat Jezus Christus kwam en dit herstelde. Jezus en de apostelen BRACHTEN VELEN TOT INZICHT. Het ware Evangelie werd naar alle bewoonde landen uitgedragen en verspreidde zich over de gehele wereld. Maar Jezus werd ter dood gebracht en de eerste apostelen werden, met uitzondering van Johannes, doodgemarteld. En dit duurde nog lange tijd zo voort, zelfs tot in de Middeleeuwen, toen nog 50 à 100

miljoen mensen om hun geloof werden gemarteld.

Vers 34: „Doch, terwijl zij struikelen, zullen zij een kleine hulp vinden; dan zullen velen zich in huichelachtigheid bij hen aansluiten. Sommige [vers 35] van de verstandigen zullen struikelen, opdat er onder hen loutering, schifting en zuivering teweeggebracht worde, *tot aan de eindtijd*; want deze toeft nog tot de vastgestelde tijd.”

Hier wordt een algemene beschrijving gegeven van de geschiedenis van Gods volk vanaf de dagen van Christus tot aan het heden. Vergelijk dit met passages zoals Openbaring 12:6, 11, 13-17. En merk op dat de profetie doorloopt tot deze EINDTIJD.

Vers 36: De koning van het Noorden — wie was dat in de vroege en midden-NIEUWTESTAMENTISCHE tijd, waar onze profetie is aangeland? In 65 v.Chr. werd Syrië opgeslokt door het Romeinse Rijk en werd een Romeinse provincie. De Romeinse keizer bestuurd nu Judea, en daarom was de koning van het Noorden, naar wie hier verwezen wordt, op dat moment de keizer van het Romeinse Rijk. Dit vers zegt dat hij zal doen wat hem goeddunkt, en dat deed hij ook door zich te verhoovaardigen en zich boven elke god te verheffen. De Romeinse keizers verlangden immers dat iedereen hen aanbad en aan hen offerde als aan een god. Hij leefde als een god. Hij zou zelfs TEGEN de ware God spreken, en dat deed hij ook, en hij vervolgde alle christenen.

Vers 37: Hun vaders hadden afgoden vereerd, maar de Romeinse keizers riepen zichzelf uit tot goden.

Vers 38: De Romeinse keizers vereerden de god der vestingen en brachten de grootste oorlogsmacht op de been die de wereld ooit heeft gekend. „De god die zijn vaders niet gekend hebben, zal hij vereren met goud en zilver en edelgesteenten en kostbaarheden.” Na zichzelf, tot aan 476 n.Chr., als god te hebben opgeworpen, gingen de keizers die volgden, vanaf Justinianus in 554 n.Chr., een god, die hun vaders nooit hadden gekend, vereren met goud, zilver en macht. (Vergelijk deze profetie uit Daniël met Openbaring 17:4, 5 en 18:3, 16.)

Vers 39: De keizers erkenden de oppermacht van het geloof en versterkten dit met materiële rijkdom en maakten het tot heerser over velen.

Nu komen wij bij onze HUIDIGE EEUW aan.

De profetie springt over op het heden

Vers 40: „Maar *in de eindtijd* zal met hem de koning van het Zuiden in botsing komen . . .”

Wie is heden ten dage de koning van het Zuiden?

Het kan niet de koning van Egypte zijn, want in 31 v.Chr. werd Egypte een provincie van het Romeinse Rijk en verzwolgen door de koning van het Noorden. Tegenwoordig is het een door Arabieren uit het land zelf bestuurde republiek. Het land heeft geen eigen koning.

Maar tijdens het bewind van Ptolemaeus III (Euergetes) (vers 7) van 247 tot 222 v.Chr. annexeerde Egypte een deel van Ethiopië, dat ten zuiden van Egypte ligt (Rawlinson, p. 272, 273). Sinds die tijd, aldus het lemma „Ethiopië” in de elfde editie van de *Encyclopaedia Britannica*, hebben Egypte en Ethiopië twee- of driemaal ONDER HETZELFDE BESTUUR gestaan. De beide landen waren dus als één land. En het enige gedeelte van het land van de „koning van het Zuiden” dat tot op de dag van vandaag ONAFHANKELIJK is gebleven, is ETHIOPIË!

Ethiopië, de koning van het Zuiden

Ethiopië is het ENIGE land in heel Oost-Afrika dat onafhankelijk is gebleven en dat van voor de Romeinse tijd een koninkrijk met een eigen regering is geweest. Het vormde het zuidelijk deel van Egypte, het koninkrijk van het Zuiden. Dus is dit de ENIGE regering die de „koning van het Zuiden” kan zijn.

In de EINDTIJD — onze tijd — zou deze „koning van het Zuiden” tegen de „koning van het Noorden”, nu in Rome gevestigd, oprukken.

In 1895 stuurde koning Menelik van Ethiopië een leger van 9000 à 10.000 man af op het Italiaanse leger onder generaal Baratieri.

Het noorden van Ethiopië, Eritrea, behoorde toen aan Italië toe. Het zuidoosten was Italiaans Somaliland.

In 1896 trachtte generaal Baratieri met 13.000 man Eritrea te verdedigen tegen de Ethiopiërs. Ze verloren 4600 blanke en 3000 inlandse manschappen, en meer dan 3500 soldaten werden gevangengenomen.

In een later treffen werden de Italianen totaal verslagen vanwege het bergachtige landschap en omdat zij tegenover een grote overmacht stonden. Deze nederlaag was catastrofaal

voor de Italiaanse expansie in Afrika.

Sinds die tijd heeft Italië op wraak gezonnen! In 1927 stelde Mussolini het tijdstip vast op 1935, PRECIES 40 JAAR na die nederlaag. Dan zou hij eindelijk gereed zijn „om onze stem te laten horen en onze rechten erkend te zien”.

In 1935 sloeg het uur der waarheid! Mussolini viel aan! Vers 40:

„ . . . en de koning van het Noorden zal op deze aanstormen met wagens en ruiters en vele schepen; en hij zal de landen binnenvallen, en als een overstroming steeds verder om zich heen grijpen.”

Mussolini kwam inderdaad op Afrika aanstormen. Door de lucht met een grote luchtvloot. Over land met een groot aantal moderne „wagens”: trucks, tanks, enzovoort. En ook met een groot aantal schepen, volgeladen met soldaten. In totaal werden meer dan 100.000 soldaten per schip naar Ethiopië overgebracht.

Mussolini's strijdkrachten zouden als een overstroming om zich heen grijpen. Precies op dit punt van deze verbazingwekkende profetie eindigt Mussolini's strijd in Ethiopië en in de Tweede Wereldoorlog. Maar de profetie werd niet geheel door Mussolini vervuld. Er moet nog een andere leider in Europa opstaan!

Vers 41: „Ook het SIERAADLAND zal hij binnenvallen” — het Heilige Land. Dit moet nog gebeuren.

Wanneer het nieuwe opkomende Romeinse Rijk het Heilige Land inneemt, zullen alle landen in de beginfase van de grote en laatste crisis aan het einde van dit tijdperk worden gestort! Andere profetieën voorspellen dat deze opleving van het Romeinse Rijk de Verenigde Staten en Engeland zal onderwerpen!

„Maar”, vervolgt vers 41: „aan zijn macht zullen ontkomen: Edom, Moab en de keur der Ammonieten” — het huidige Hasjemitische koninkrijk Jordanië. De nieuwe dictator zal vele anderen met zich verenigen — TIEN IN TOTAAL (Openb. 17:12) — en zo het oude Romeinse Rijk doen herleven.

Vers 42 zegt dat Egypte niet zal ontsnappen, wat bewijst dat Egypte op dat moment niet de „koning van het Zuiden” is.

Vers 43 zegt dat de Libiërs en Ethiopiërs (merk op dat na de verove-
(Zie verder pagina 22)

ROKEN

Meer dan een gewoonte!

Donald D. Schroeder

Het heeft lang geduurd voor een afdeling van de Amerikaanse overheid officieel vastgesteld heeft wat men weet over roken.

Jarenlang heeft men gedacht dat roken slechts een gewoonte is, zij het een bijzonder slechte. Het meest recente standpunt van de Amerikaanse overheid, dat gedeeld wordt door velen in de gezondheidszorg en gesteund door uitgebreide bewijzen, is duidelijk: het roken van sigaretten is „de meest voorkomende vorm van drugafhankelijkheid in de Verenigde Staten”.

Een recente brochure, uitgegeven door het Bureau voor Roken en Gezondheid en getiteld „Waarom mensen sigaretten roken”, noemt roken het ernstigste probleem op het gebied van drugverslaving. Het gaat hier om de afhankelijkheid van de drug nicotine in tabak en mogelijk van andere substanties daarin.

Oorzaak en uitwerking

De stoffen in sigaretten hebben net als veel andere drugs invloed op het scheikundige evenwicht in de hersenen en het overige zenuwstelsel, „veroorzaken afhankelijkheid en leiden tot dwangmatig gebruik”, aldus de brochure.

Een groot gedeelte van de 56 miljoen Amerikanen — en nog vele miljoenen meer in andere landen — is verslaafd aan sigaretten op dezelfde wijze als een heroïne-gebruiker verslaafd is aan heroïne of andere mensen aan andere drugs. De verslavende werking van sigaretten is een van de belangrijkste redenen waarom de verkoop op grote schaal blijft bestaan, ondanks de kennis van het publiek over de gevaren voor de gezondheid.

De meeste mensen beginnen met roken door druk van leeftijdgenoten of een andere vorm van sociale druk. Zij merken dat roken (om nauwkeuriger te zijn, nicotine) aanvankelijk werkt als een opwekkend middel. Later merken zij dat zij moeten roken voor de kalmerende uitwerking. Zij hebben een nicotinetolerantie ontwikkeld en hun lichaam is hierop ingesteld.

Zij moeten het nicotinegehalte in hun bloed handhaven om oncomfortabele lichamelijke en psychische problemen te vermijden.

In feite zijn deze gevoelens van onbehagen, die optreden als het normale tabaksgebruik om een of andere reden wordt gestaakt, klassieke onthoudingsverschijnselen.

Een algemeen kenmerk van verslavende drugs is de psychische werkzaamheid. Ze veroorzaken afhankelijkheid van het centrale en perifere zenuwstelsel en leiden tot dwangma-

tig gebruik. Ze houden verband met de lichamelijke en psychische verschijnselen bij plotselinge onthouding. Tot deze verschijnselen behoren vaak hoofdpijn, maagproblemen, nervositeit, irritatie, zweten, verandering van bloeddruk en een verminderde afscheiding van bepaalde hormonen die invloed hebben op het zenuwstelsel.

Een belangrijk gezondheidsprobleem

Iets meer dan een jaar geleden bracht het hoofd van de Amerikaanse geneeskundige dienst C. Everett Coop het volgende verslag uit: „Roken is duidelijk geïdentificeerd als de belangrijkste te voorkomen doodsoorzaak in onze maatschappij en het *belangrijkste*

belangrijkste is die uw keuzevrijheid aantast door haar uitwerking op het centrale en perifere zenuwstelsel.

— Besef dat stoppen voor de meeste rokers geen gemakkelijke prestatie is, maar een inspanning van lange duur vereist.

— Denk erover de hulp in te roepen van een kliniek of een anti-roken organisatie.

U zult echter de aanpak van de verschillende anti-roken organisaties moeten bekijken. Men kan informeren bij de huisarts.

U KUNT stoppen

Hier zijn nog enkele suggesties voor hen die zich willen bevrijden van hun

vroegere gewoonte na „maar één klein trekje”.

Vermijd situaties waarin u vroeger een sigaret opgestoken zou hebben, zoals grote feesten of lange autoritten. Als u gedwongen bent te verschijnen bij sociale bijeenkomsten waar veel gerookt wordt, zeg dan dat u gestopt bent. Leg uzelf een beetje positieve druk op om te doen wat u gezegd heeft.

— Laat u niet ontmoedigen en wees niet bang voor mislukking. Als u per ongeluk faalt, geef het dan niet op. De feitelijke onaangename verschijnselen van de nicotine-onthouding verdwijnen binnen 72 uur na uw laatste sigaret (afhankelijk van de persoon), maar de psychische verleiding blijft veel langer aanwezig. U kunt in het begin gespannen zijn, last hebben van een hongergevoel en enige constipatie en symptomen van rusteloosheid, maar wees ervan overtuigd — ze verdwijnen inderdaad in korte tijd.

— Gebruik de kracht die God u ter beschikking stelt! God belooft hulp aan hen die zich vernederen en Hem in gebed zoeken (Ps. 103:11-14; Jes. 55:6-7).

Zelfs als u een roker bent, kan er een leven voor u liggen dat vrij is van de smaak van teerresten, een leven met minder risico op kanker en hart- en vaatziekten en van een verbeterde fysieke vitaliteit. U zult er een prijs voor moeten betalen, maar het is het waard.

Hoofdredacteur Herbert W. Armstrong, eens een gematigd roker, zag de kwestie onder de ogen bijna 35 jaar voordat in 1964 het befaamde, Amerikaanse anti-rokenrapport verscheen. Hij stelt het als volgt voor de lezers:

„Toen vroeg ik me af: ‘*Waarom* rook ik? Doe ik het om onbaatzuchtige liefde tot God te tonen?’ Zeer zeker niet! ‘Rook ik om liefde en zorgzaamheid te tonen voor het welzijn van andere mensen?’ Ik moest deze vraag ontkennend beantwoorden.”

Hij kwam terecht tot de conclusie dat roken „een vorm van *zelfzucht*” is die sociaal en geestelijk schadelijk is. Deze *zelfzucht* doet miljoenen mensen belanden in wat veel autoriteiten het grootste drugafhankelijkheidsprobleem noemen.

Maar gelukkig hebben wij onze lezers hier een manier laten zien om dit probleem op te lossen. U kunt deze vieze oude gewoonte vervangen door een nieuwe, schone levensstijl! □

Zelfs als u een roker bent, kan er een leven voor u liggen dat vrij is van de smaak van teerresten, een leven met minder risico op kanker en hart- en vaatziekten en van een verbeterde fysieke vitaliteit.

gezondheidsprobleem van onze tijd” (onze cursieven). Dr. Coop schat dat roken ieder jaar verantwoordelijk is voor 340.000 sterfgevallen. Het is dikwijls een van de belangrijkste factoren in de ontwikkeling van kanker, hartkwalen, chronische longziekten en aandoeningen van de luchtwegen en andere ziekten. Roken „veroorzaakt meer ziekte en sterfgevallen dan alle andere drugs” voegt de recente overheidsbrochure eraantoe.

Het is bewezen dat roken ook voor niet-rokers een ernstige bedreiging voor de gezondheid is. Specifieke onderzoeken tonen aan dat niet-rokers die gedwongen zijn de rook van een ander in te ademen, nadelige gevolgen voor hun gezondheid ervaren. Deze feiten zouden een dringende reden moeten zijn met roken te stoppen.

Rokers kunnen zichzelf verlossen van hun verslavende rookgewoonte. Ieder jaar wordt dat door honderdduizenden van hen gedaan, maar het kan heel moeilijk zijn.

De strenge, nieuwe overheidsbrochure over roken geeft suggesties voor het opgeven van de meest algemene soort van drugafhankelijkheid:

— Erken dat roken een drugafhan-

onaangename en verslavende rookgewoonte:

— Stel duidelijk vast en schrijf op wat uw doeleinden zijn om te stoppen met roken. Hieronder vallen gezondheidsredenen, gezinsredenen, financiële redenen, etc. Houd uw doeleinden voor ogen; laat uw doel nooit verdwijnen of vaag worden. Probeer om verder te kijken dan de eerste, moeilijke dagen van het vechten tegen de gewoonte naar de tijd waarin u gelukkig verlost zult zijn van nicotine-afhankelijkheid.

— Stop totaal met roken. Het verminderen van de hoeveelheid die u rookt, werkt voor de meeste mensen niet. Het is niet gemakkelijk om plotseling te stoppen, maar het is op dit moment de meest succesvolle manier. Zoek iemand die u kan helpen en die een positieve steun kan zijn. Leg uzelf dwang op — gooi al uw pijpen en uw hele tabaksvoorraad weg of vernietig het. Zoals de Bijbel zegt: „Wijd geen zorg aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt” (Rom. 13:14).

— Vermijd moeilijke situaties. Laat uw vrienden, familieleden of stresssituaties niet de oorzaak zijn dat u toegeeft. De ervaring leert dat veel ex-rokers snel terugvallen in hun

HULP GEVRAAGD!

Maak werk van het vinden van werk

Dan C. Taylor

Met werkloosheid te maken hebben is op zich al een baan.

Als u werkloos bent, is de eerste stap die u moet zetten het voorkomen dat uw vertrouwen ernstig wordt ondermijnd. Vertrouwen is de sleutel om uzelf in het arbeidsproces terug te krijgen.

Als de schok wegebt

Kenmerkend voor degenen die pas zijn ontslagen is dat zij het moeilijk vinden om te geloven dat zij geen baan meer hebben. Vervolgens doet zich, naarmate de schok wegebt, een zekere apathie voor.

Een handjevol mensen ziet de nieuwe toestand als een tijdelijk „verlengde vakantie”. De meeste anderen ervaren evenwel de machteloosheid en frustratie van het wachten in lange rijen in overheidsgebouwen. Velen beginnen te wanhopen dat zij ooit weer werk zullen vinden. Anderen beginnen zich destructief te gedragen: dronkenschap of verbaal, en zelfs fysiek misbruik van vrouw of kinderen.

In een Amerikaanse studie, die een periode van 34 jaar beslaat, constateert de socioloog M. Marvey Brenner van de John Hopkins

University, dat één procent groei in de nationale werkloosheid, een toename van 4,1% in het aantal zelfmoorden te zien gaf, alsmede 3,4% meer gevangenen, en 5,7% meer moorden.

Sommige samenlevingen staan minder sympathiek tegenover het werkloosheidsprobleem dan andere. In Italië bijvoorbeeld ziet men iemand die werkloos is als eenvoudig in afwachting van de juiste economische gelegenheid.

Maar in Japan is werkloosheid een schande.

Hier volgen een aantal stappen om de vele valkuilen van werkloos zijn te vermijden.

Acht stappen

- Analyseer onmiddellijk uw financiële situatie. Stel een nieuw budget op dat pijnlijk realistisch is. Verwittig uw crediteuren en vind uit of sommige betalingen vergemakkelijkt kunnen worden.

- Bereid u voor op ten minste zes maanden werkloosheid. In veel landen is het niet ongewoon om langer dan een jaar werkloos te zijn. Dit is het geval met bijna een op de vier leden van de werkende bevolking in Frankrijk.
- Maak werk van het vinden van werk. Stel uw doeleinden vast. Weet wat voor soort werk u wilt hebben. Dit vermindert uw zoeken.
- Blijf niet binnen zitten. Houd de routine om vroeg op te staan vast. Kijk niet de hele dag naar de televisie. Spreek met andere mensen. Vertel hun dat u een baan *wenst*. Breid uw informele connecties uit naar verscheidene arbeidssectoren door middel van vrienden en kennissen. Als zij u geen baan kunnen aanbieden, vraag hun dan u te introduceren bij degenen

die wellicht wel in staat zijn u te helpen. Wees niet bang om te vragen. In veel gevallen reiken persoonlijke aanbevelingen verder dan die van overheidsinstanties. En veel bedrijven doen liever wat aan nepotisme dan overspoeld te worden door de massa's mensen die reageren op een advertentie voor één enkele betrekking. Vaak is het „wie u kent” dat telt.

- Klop hier en daar aan. Passeer indien mogelijk de personeelsafdeling. Tracht degene die het nieuwe personeel in feite aanneemt, te spreken. Laat een overzichtelijke samenvatting achter van uw kwalificaties, ervaring, opleiding en persoonlijke gegevens. Bel bedrijven op om te vragen wie de bedrijfsleider is teneinde aan deze persoon uw sollicitatie te richten.

- Aanvaard de mogelijkheid dat u in uw leven misschien meer dan één carrière zult hebben. Buit uw tijd uit door te lezen over arbeidsterreinen die in opkomst zijn. Waar zijn de desbetreffende bedrijven gevestigd? Probeer deel te nemen, als dat mogelijk is, aan een opleiding op een dergelijk terrein. Bereid u erop voor dat u misschien moet verhuizen.

- Sla munt uit opleidingen die de overheid ter beschikking stelt. Beschouw uw situatie als een tijd voor zelf-analyse en opleiding in nieuwe vaardigheden.

- Onderschat bovenal niet de macht van gebed. Wees volhardend. God kent uw behoeften voordat u Hem iets vraagt. Maar u moet wel vragen (Matth. 6:8; Jak. 4:2). □

PROFETIEËN

(Vervolg van pagina 18)

ring door Mussolini Ethiopië niet meer wordt aangeduid als de „koning van het Zuiden”) in zijn gevolg zullen zijn — en hij hen dan zal besturen. Italië heeft het bestuur over Libië en Ethiopië na de oorlog verloren.

Vers 44: Maar geruchten uit het oosten en uit het noorden — RUSLAND en de Oriënt — zullen het herleefde Romeinse Rijk ontstellen. Rusland zal zich in de oorlog mengen!

Vers 45: Het opkomende Romeinse Rijk zal zijn „staatsietent” [regeringszetel] opslaan, als residentie van het nieuwe rijk en uiteindelijk ook als religieus centrum, IN JERUZALEM! Zacharia 14:2 zegt dat de stad zal worden genomen! „Maar dan komt hij aan zijn einde, zonder dat iemand hem helpt”! Deze woorden duiden op het einde van het „beest” en de „valse profeet” door de HAND VAN GOD! U

ALASKA

(Vervolg van pagina 13)

menselijke natuur. De mensen weten eenvoudig niet hoe zij in vrede moeten samenleven, of ze nu leven in het stenen tijdperk of in het tijdperk van de ruimtevaart. Wat we ook doen en waar we ook heengaan, alles eindigt in jaloezie, haat, ellende en woede. Alaska — de magnifieke wildernis — wordt slechts nog een plaats waar de mens heengaat om te haten, wrok te koesteren, te exploiteren en van elkaar te nemen.

De plaatselijke kranten vertellen hetzelfde sombere verhaal van misdaad, zelfmoord, scheiding, alcoholisme, kinderpornografie, werkloosheid en de algemene ontgoocheling die het leven in het grootste deel van de huidige beschaafde wereld karakteriseert.

Iemand die al heel lang in deze staat woont, zei tegen me: „Onze levensstijl is ten kwade veranderd sinds de olie kwam en we welvarend werden. Waarom kunnen we het niet allebei hebben — welvaart en vrede?”

Omdat de mens niet *weet* hoe hij vrede kan hebben.

De apostel Paulus zei dat 2000 jaar geleden al, en uit niets dat er sinds die tijd gebeurd is, is gebleken dat hij ongelijk had.

De pijpleiding van Alaska heeft weer eens laten zien dat de mens ieder fysiek

vindt dit einde beschreven in Openb. 19:19-20 en Zach. 14:12.

En wat is nu deze EINDTIJD, waarover aan het einde van deze wonderbaarlijke profetie wordt gesproken? De volgende verzen, Daniël 12:1 en 2, zeggen dat het de tijd is van de OPSTANDING VAN DE RECHTVAARDIGEN — bij de wederkomst van Jezus Christus!

Deze profetie BEGINT bij de koninkrijken Syrië en Egypte, kort na de dood van Alexander de Grote, 2300 jaar geleden. Maar zij EINDIGT ten tijde van de opstanding en de wederkomst van Christus om uiteindelijk vrede te brengen in dit gebied — en in de gehele wereld. Het is zo duidelijk, dat er geen twijfel kan bestaan over de juiste interpretatie van deze profetie!

Bent u *gereed* voor deze gebeurtenis? Het tijdstip komt snel nabij. Nu is het tijd om u voor te bereiden, want Jezus heeft gezegd: „Weest ook gij [voor]bereid.” □

obstakel schijnt te kunnen overwinnen als hij dat wil. Daarom remde God de vooruitgang af bij de bouw van de toren van Babel door het vermogen van de mens om gemakkelijk te communiceren te verstoren. Anders zei God, „zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn” (Gen. 11:6). Nu, 4000 jaar later, doet de mens weer alles wat hij denkt te doen. Maar de vermeerdering van kennis brengt ons niet dichterbij vrede. Integendeel, alles wat wij leren, gebruiken wij om onze wereld dichterbij de uiteindelijke ramp te brengen.

Konden wij maar begrijpen dat de energie die de mens nodig heeft om zijn problemen op te lossen niet onder het poolijs ligt — of op enige andere plaats in de wereld. En ook dat het niet nodig is om de vooruitgang tegen te houden om een bedreigde diersoort te redden. God gebod de mens niet alleen om de aarde te vervullen, maar ook om haar te onderwerpen (Gen. 1:28). De Schepper had ons kunnen leren hoe we dat moesten doen zonder de schepping te vernietigen. Hij zou ons de geestelijke energie gegeven hebben die wij voor ons welzijn nodig hebben. Maar de mens dacht dat hij het beter wist — en wilde die dingen zelf proberen te ontdekken, buiten God om. (Ons gratis boekje, *Nooit eerder begrepen*, behandelt dit onderwerp uitgebreid.)

En zo gaat het zoeken steeds voort. (Zie verder pagina 25)

KERNOORLOG

(Vervolg van pagina 6)

LEVEN, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht" (Deut. 30:19).

De Bijbel is eenvoudig God die spreekt. Het gebod om het leven te kiezen, wijst de mensheid de weg naar een levenswijze die, indien volledig nagevolgd, *waar* geluk en *ware* welvaart brengt.

In tegenstelling tot de huidige pogingen door middel van demonstraties geeft het volgen van deze levenswijze de mensheid een absolute *garantie* voor het vermijden van nucleaire uitroeiing. Maar aan de andere kant is het volgen van de weg van hebzucht, egoïsme en dood de garantie voor een uiteindelijke kernoorlog! Waarom? Omdat een kernoorlog het gevolg is van de collectieve keuze van de mensen om de weg van wedijver te volgen.

Daarom roept God zelf uit: „Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg [van wedijver, hebzucht en eigenzinnigheid] en *leeft*. Bekeert u, *bekeert u* van uw boze wegen. Want *waarom* zoudt gij *sterven*...?" (Ezech. 33:11.)

Gods levenswijze, de weg van een leven zonder rampen, is eenvoudig samengevat in tien punten die wij tegenwoordig kennen als de Tien Geboden. Zoals Jezus zelf verklaarde: „Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden" (Matth. 19:17).

Zo eenvoudig is het. De Tien Geboden verklaren *waarom* de mensheid zich in zo'n onoplosbare warboel bevindt.

Maar, zullen sommigen misschien zeggen, wat gebeurt er als *ik* deze geboden onderhoud, maar de mensen in het buurland niet? Wat zal *hen* tegenhouden?

God doet in de Bijbel beloften aan hen die gehoorzaam zijn. Wat voor hoop kan iemand hebben die God gehoorzaamt?

Let op deze woorden! „Daarom heeft God, toen Hij des te nadrukkelijker... het onveranderlijke van zijn raad wilde doen blijken, Zich onder ede verbonden, opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij HET ONMOGELIJK IS, DAT GOD LIEGEN ZOU, wij... een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen... als een anker... dat veilig en vast is" (Hebr. 6:17-19).

Wat is nu een van Gods vele beloften aan hen die gehoorzamen? „Gij hebt niet te vrezen voor de verschrikking van de nacht, voor de pijn, die des daags vliegt; voor de pest, die in het duister rondwaart, voor het *verderf*, dat op de middag vernielt.

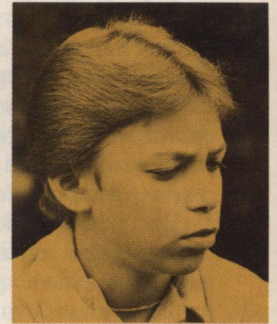
„Al vallen er duizend aan uw zijde, en tienduizend aan uw rechterhand, tot u zal het [ook een kernoorlog] niet genaken; slechts zult gij het met uw ogen aanschouwen, en de vergelding aan de goddelozen zien" (Ps. 91:5-8).

Waarom? „De Allerhoogste hebt gij tot uw schutse gesteld" (vers 9).

Zelfs als er een kernoorlog komt, zelfs als de mensheid als geheel deze weg niet aanvaardt, blijven er toch nog beloften voor de kinderen van hen die gehoorzamen. „Ja, er *is* hoop voor uw toekomst, luidt het woord des Heren, de kinderen zullen naar hun gebied terugkeren", dat wil zeggen, naar hun eigen huizen, hun eigen land (Jer. 31:17).

Als u de *ware*, opwindende kennis wilt hebben die uw persoonlijke, uiteindelijke potentieel onthult en die echte hoop geeft aan de door angst geplaagde kinderen van deze tijd, bestel dan ons boekje *Nooit eerder begrepen — Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen*.

Wij kunnen de angst voor nucleaire vernietiging uit zowel ons eigen leven als uit dat van onze kinderen wegnemen. Maar om daarin te slagen, moeten wij de praktijk van de 'psychische afstomping' achter ons laten, en de tekenen van deze tijd werkelijk gaan onderscheiden (Matth. 24:32-33). □

„Ik wou dat het niet zo was... want het zou niet zo moeten zijn. De mensen behoren elkaar niet te doden.”

Chris, 12

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 1)

wat hij heeft gedaan, maar ook over wie hij nu inziet dat hij *is*. Het is niet gemakkelijk. Het *zelf* wenst nooit te sterven. *Werkelijk berouw* hebben is zich *onvoorwaardelijk* aan God overgeven — *zijn wet gehoorzamen!*

Niettemin moet hij zelf de beslissing nemen. Als hij berouw heeft, zich aan God overgeeft, en in GELOOF Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser aanvaardt, dan, na het voldoen aan deze TWEE voorwaarden, *beloofd* God de GAVE van de heilige Geest in hem te plaatsen. Dit is het *leven* van God zelf — GEESTELIJK leven. Die Geest verleent hem de *goddelijke natuur!*

Wat is er in dit stadium nu *gebeurd?*

Deze nieuwe bekeerling is alleen door God *verwekt* — hij is nog niet GEBOREN. Hij heeft niet de volle maat van Gods Geest ontvangen die Christus bezat; hij is nog slechts een *geestelijke zuigeling* in Christus. Hij moet nu geestelijk GROEIEN, zoals een pasverwekt embryo in de baarmoeder fysiek moet groeien totdat het als mens kan worden GEBOREN.

Deze nieuwe bekeerling heeft nu diep BEROUW. HIJ MEENT HET! In alle oprechtheid is hij met hart en ziel *omgekeerd om een ander leven te leiden*. Hij is nu een CHRISTEN, hij heeft Gods heilige Geest ontvangen. Hij *is bekeerd*, hij is een christen. Hij

wil werkelijk doen wat juist is — God gehoorzamen — en leven volgens GODS WEG.

MAAR HIJ ONTDEKT DAT HIJ DIT NIET PERFECT DOET! Daar veel mensen het gehele, hierboven beschreven proces niet goed begrijpen, raken zij ontmoedigd. Sommigen geven zelfs de poging op om een christelijk leven te leiden. Hoe komt dat? *Door het foutieve idee dat een christen iemand is die plotseling, op slag, VOLMAAKT wordt*, of dat iemand geen christen kan worden *totdat* hij met alle verkeerde gewoonten heeft gebroken en *zichzelf* rechtvaardig heeft gemaakt.

Het is van vitaal belang te BEGRIJPEN wat ware christelijkheid WERKELIJK betekent!

De pasverwekte christen moet geestelijk opgroeien. Wat zou u denken van een pasgeboren kind dat *plotseling* 1.80 m lang werd? Het groeiproces vereist TIJD. Er is een ogenblik waarop iemand de heilige Geest van God ontvangt — waarop hij tot christen wordt verwekt. Maar hij is in geestelijke zin slechts een kind. Hij moet geestelijk *opgroeien*.

De pasbekeerde persoon heeft, *in zijn denken* en in zijn *hart*, oprecht een OMMEKEER gemaakt! Hij heeft contact met GOD gekregen en Gods heilige Geest ontvangen. Gods eigen goddelijke NATUUR is nu in hem geplaatst. DAT IS EVENWEL ALLES; deze goddelijke natuur is *slechts verwekt* — nog niet tot ontwikkeling gekomen! Hij heeft nog steeds zijn menselijke natuur. Die is niet *gedood* of verwijderd!

Gods DOEL met het scheppen van de mensheid — zijn doel met ervoor te zorgen dat u werd geboren — is Zichzelf te vermenigvuldigen. Boven alles is God VOLMAAKT, RECHTVAARDIG KARAKTER! God kan in ons karakter scheppen; maar dit moet geschieden als gevolg van onze onafhankelijke vrije wil. Wij, als individuele persoonlijkheden, hebben in dit proces ons eigen aandeel.

Wat is volmaakt karakter? Het is het vermogen, in een individueel wezen met een eigen vrije wil, te komen tot de KENNIS van het goede en het kwade — van het ware en het valse — het goede te KIEZEN, en de WIL te hebben zich zelfdiscipline op te leggen om het goede te DOEN en het kwade te weerstaan.

Gods KARAKTER gaat in de richting van zijn wet — de weg van LIEFDE. Het is een onbaatzuchtige ZORGZAMHEID voor anderen. God bezit dat karakter! Hij heeft een onbaatzuchtige zorgzaamheid voor u en mij. Hij GAF zijn enigegeboren Zoon om ons met Hem te verzoenen en om de VREUGDEN van zijn karakter en eeuwige leven voor ons mogelijk te maken. Hij overstelpt ons met alle goede en waardevolle gaven. Hij plaatst zelfs ZIJN GODDELIJKE NATUUR in ons — *wanneer* wij berouw hebben en ons van de VERKEERDE wegen van DEZE WERELD afwenden, wanneer wij ze beginnen te *weerstaan* en ons tot Hem wenden door geloof in Jezus Christus als persoonlijke Verlosser!

Gods goddelijke natuur is de natuur van liefde — van geven, dienen, helpen

— van onbaatzuchtige zorgzaamheid. Het is ook de natuur van nederigheid.

Wanneer iemand bekeerd is — berouw heeft gehad en zich heeft *afgewend* van de verkeerde LEVENSWIJZEN van deze wereld — en op een zeker moment Gods heilige Geest heeft ontvangen, dan is zijn menselijkheid — zijn MENSELIJKE natuur — niet vervlogen. Deze oefent *nog steeds* invloed op ons uit. Wij leven nog steeds in DEZE TEGENWOORDIGE, KWAADAARDIGE WERELD, en ook die blijft haar trekkracht uitoefenen. God staat nog altijd toe dat Satan aanwezig is. En hij is ook inderdaad aanwezig!

Er zijn dus DRIE KRACHTEN te WEERSTAAN — te OVERWINNEN! Deze zijn: Satan, deze wereld en wijZELF. Tegen deze drie moeten wij strijden teneinde RECHTVAARDIG KARAKTER in ons te ontwikkelen en te versterken. God zegt duidelijk dat het DE OVERWINNAARS zijn die behouden zullen worden — die met Christus zullen REGEREN!

Geen mens is sterk genoeg om dit UIT EIGEN KRACHT te doen! Hij moet de hulp en kracht van GOD zoeken, en IN GELOOF ontvangen. Zelfs met Gods kracht zal hij die krachten niet gemakkelijk of in één keer overwinnen. HET IS NIET GEMAKKELIJK! Christus zei duidelijk dat de weg naar uiteindelijk behoud moeilijk en zwaar is. Het is een voortdurende STRIJD — een worsteling tegen het ik, de wereld en de duivel. Het scheppen van KARAKTER komt tot stand door ERVARING. Het kost TIJD!

Deze ontwikkeling is een PROCES. Het is een kwestie van GROEI, van ONTWIKKELING. Er is, om VOLMAAKT te worden, een volledige en juiste KENNIS van het Woord van God nodig; Jezus onderwees immers dat wij moeten *leven bij* ELK WOORD VAN GOD.

Het natuurlijke, onbekeerde verstand van de mens kan de woorden van God niet volledig en op de juiste manier BEGRIPPEN. Maar de heilige Geest *opent* het verstand voor dit geestelijke begrip. Het verwerven van deze KENNIS is op zich al een proces waarvoor TIJD nodig is. Het zijn de DADERS van dit Woord, niet alleen de hoorders, die zullen worden behouden.

Maar is iemand onmiddellijk en plotseling in staat deze nieuwe LEVENSWIJZE, waarover hij nu hoort, te volgen? Kan iemand plotseling breken

met ALLE GEWOONTEN waarvan hij nu ziet dat ze verkeerd zijn? Nee, hij merkt dat hij tegen gewoonten die hij in het verleden heeft aangeleerd, strijd moet leveren.

Hij moet nog steeds de ZUIGKRACHT van de menselijke natuur overwinnen. Deze natuur is EEN WET die in hem werkt. De apostel Paulus noemt dit de wet van zonde en dood.

Paulus was *bekeerd*. Paulus was een ware christen. Hij had diep berouw gehad, Christus aanvaard en de heilige Geest ontvangen. Met zijn verstand wilde hij van ganser harte en met werkelijke intense oprechtheid volgens Gods WEG HANDELEN! Maar was Paulus hierin volmaakt?

Wij laten hem zelf aan het woord. LUISTER!

„Wij weten immers, dat de wet geestelijk is”, schreef hij, „*ik* echter ben vlees, verkocht onder de zonde. Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik... Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont.” Hij spreekt hier over de menselijke natuur in hem. Hij vervolgt: „Immers, het WENSEN is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet. Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dát doe ik... Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?” Vervolgens dankt hij God — dat GOD dit zal doen — door Jezus Christus en door de kracht van zijn HEILIGE GEEST. MAAR DAT KOST TIJD!

De waarlijk bekeerde christen zal ontdekken dat hij dikwijls struikelt, *door verleiding*, en valt — evenals een kind dat leert lopen vaak valt. Maar een kind van een jaar raakt niet ontmoedigd en geeft niet op. Het staat op en begint opnieuw.

DE WERKELIJK BEKEERDE CHRISTEN IS NOG NIET VOLMAAKT!

GOD KIJKT NAAR HET HART — de innerlijke BEWEGEDEN — de werkelijke *bedoeling*. Als hij zich inspent — als hij telkens wanneer hij valt, weer opstaat, en God berouwvol om vergeving vraagt, en zich voorneemt zijn uiterste best te doen DEZE FOUT NIET OPNIEUW TE MAKEN — en met vernieuwde kracht volhardt om te OVERWINNEN, dan zal God deze persoon in zijn strijd om te overwinnen in grote mate genadig zijn.

Sprekend tot BEKEERDE CHRIS-

TENEN schrijft Johannes: „Dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En *als iemand gezondigd heeft . . .*” (hoewel hij dit niet behoort te doen) . . . „wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor ONZE zonden . . .” Ja, voor de ZONDEN van bekeerde christenen.

Bekeerde mensen staan dikwijls aan grotere verleiding bloot dan vóór hun bekering. Satan oefent een grotere zuigkracht op hen uit dan voorheen. Zij STRIJDEN tegen de zonde, STREVEN ernaar te overwinnen. Maar zij zijn nog niet volmaakt. Soms zijn zij niet op hun hoede. Zij kunnen daadwerkelijk zondigen. En dan ONTWAKEN zij als het ware, en beseffen wat zij hebben gedaan. Zij hebben BEROUW en zijn vervuld van wroeging — hebben WERKELIJK SPIJT — en hebben een afkeer van zichzelf. Dan gaan zij naar GOD en ROEPEN om HULP — om meer kracht en sterkte van God om te OVERWINNEN.

Dit is de LEVENSWIJZE van de christen!

Het is een levenswijze van voortdurende STRIJD — een gevecht tegen de ZONDE — een naar God gaan in ernstig gebed om hulp en geestelijke KRACHT om te overwinnen. En als zij ijverig zijn, maken zij voortdurend VORDERINGEN. Zij GROEIEN voortdurend in Gods KENNIS, uit de BIJBEL. Zij roeien voortdurend verkeerde gewoonten uit en zetten zichzelf aan tot GOEDE gewoonten. Zij groeien voortdurend dichter naar GOD door bijbelstudie en gebed. Zij groeien voortdurend in KARAKTER, op weg naar volmaaktheid, hoewel nog niet volmaakt.

Met Paulus zeggen zij: „Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of

reeds volmaakt zou zijn, maar ik JAAG ERNAAR . . . Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb, maar *één ding doe ik: VERGETENDE* hetgeen achter mij ligt en mij uitstrekende naar hetgeen vóór mij ligt, JAAG IK NAAR HET DOEL, OM DE PRIJS DER ROEPING GODS, DIE VAN BOVEN IS, IN CHRISTUS JEZUS.”

Maar, zal iemand vragen, wat gebeurt er indien iemands leven wordt afgesneden en hij sterft *voordat* hij deze volmaaktheid heeft bereikt? Is hij dan behouden of verloren? Het antwoord is dat wij in *dit* leven nooit absolute volmaaktheid zullen bereiken.

Ik zei reeds eerder dat iemand die bekeerd is, op *een bepaald tijdstip* — *plotseling* — de heilige Geest ontvangt! Niet de volle maat die Christus had — hij is niet plotseling geestelijk volgroeid — hij is nog een geestelijk kind in Christus. Niettemin is hij op dat ogenblik een veranderd, een bekeerd mens — hij heeft een verandering ondergaan in zijn gedachten, in zijn geestgesteldheid, in de *richting* die hij zich nu voorgenomen heeft te gaan. Zelfs al heeft hij op dat ogenblik nog geen volmaaktheid bereikt — zelfs al kan hij onder de druk van verleiding struikelen en een geestelijke val maken — zolang hij met hart en ziel ernstig ernaar streeft GODS WEG te bewandelen, te overwinnen en geestelijk te groeien — zo lang Gods Geest in hem is — zo lang hij door Gods Geest wordt geleid, is hij een verwerkte ZON VAN GOD.

Mocht zo'n leven te eniger tijd tot een einde komen, dan zal zo iemand uit de dood worden opgewekt — behouden — onsterfelijk in Gods Koninkrijk.

Alleen degene die OPGEEFT en Gods weg VERLAAT — die God, GODS

LEVENSWIJZE en Christus als zijn Verlosser VERWERPT — die *in zijn verstand en hart* (naar zijn diepste BEDOELING) het leven volgens GODS WEG verwaarloost of zich ervan AFKEERT — of die door *voortdurende* veronachtzaming zich van Christus AFWENDT, alleen hij is verloren. Als iemand die eenmaal bekeerd is en Gods heilige Geest heeft ontvangen, en die de vreugden van GODS WEG heeft ERVAREN, opzettelijk die weg verwerpt en BESLUIT, niet onder de druk van verleiding, maar *weloverwogen* en onherroepelijk, NIET Gods weg te volgen, dan, zegt God, is het ONMOGELIJK dat zo iemand opnieuw tot bekering wordt gebracht. Hij zou over dit besluit BEROUW moeten hebben. Maar als hij dit besluit MET OPZET heeft genomen, niet omdat hij ertoe werd verleid, maar kalm, na rijp beraad, opzettelijk, dan zal hij hierover NOOIT berouw hebben.

Maar iemand die VREEST dat hij misschien „de onvergeeflijke zonde” heeft begaan — die zich er misschien zorgen over maakt en HOOPT dat hij die *niet heeft* begaan, en die nog altijd graag Gods behoud *wil* verkrijgen — zo iemand heeft deze zonde niet begaan — zo iemand KAN berouw hebben en zonder meer behouden worden ALS HIJ DIT WENST!

En als u zelf bent gestruikeld en gevallen, WEES DAN NIET ONTMOEDIGD! Sta op en ga doelbewust verder!

Als u een christen iets verkeers ziet doen, OORDEEL NOCH VEROORDEEL hem — het is aan God te oordelen, niet aan u! Laten WIJ begrip hebben en vergevingsgezind zijn: wij kennen van anderen niet de diepste beweegredenen — alleen GOD kent ze! □

ALASKA

(Vervolg van pagina 22)

Wij zoeken in de uiterste hoekjes van de aarde, wanhopig hopen dat wij onze 'energie' kunnen aanvullen voordat de voorraad is uitgeput. En overal waar wij gaan, brengen wij ook onze levenswijze mee — strijd, onenigheid, ijdelheid, hebzucht, eigengerechtigheid — ons onvermogen om met elkaar op te kunnen schieten. En dat is nog de grootste bedreiging voor het welzijn van de kariboe, de poolvos, de slechtvalk, de kortstaartige albatros, en *ieder ander* levend wezen!

Onlangs (en dankzij) zijn inventieve

genie staat de mens op het punt om een catastrofe te veroorzaken die *alles* zou kunnen vernietigen. Zoals Jezus zei: „Indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden” — mens en dier. *Alle* leven moet nu beschouwd worden als 'bedreigd', omdat de mens de weg naar vrede niet kan vinden. Dank God dat deze dagen ingekort zullen worden.

Onze grootste huidige behoefte is niet meer olie — of minder ontwikkeling. Wij hebben behoefte aan een betere levenswijze. Die zal alleen komen met het herstel van de regering van God. Zelfs hier — op het topje van de wereld. □ —John Halford

Westerse eenheid

(Vervolg van pagina 3)

maken de Europeanen zich ernstig zorgen dat de in de V.S. gestationeerde intercontinentale strategische kernwapens die hen beschermen, uitgeschakeld zullen worden vanwege de snel groeiende „nuclear freeze”-beweging in de Verenigde Staten. Bijzonder verontrustend in de ogen van de Europeanen is het pro-bevriezingsstandpunt dat onlangs is ingenomen door de progressieve Rooms-Katholieke bisschoppen in Amerika. Interessant genoeg hebben Westduitse en Franse bisschoppen in het openbaar

hun oppositie uitgesproken tegen het standpunt van hun Amerikaanse collega's.

Opwinding om Midden-Amerika

De West-Europeanen vrezen ook dat de Verenigde Staten verwickeld raken in een „nieuw Vietnam” in Midden-Amerika. Reagan versterkte deze angst tijdens de topconferentie toen hij twee functionarissen op sleutelposities in zijn Midden-Amerika-beleid verving door personen die meer als voorstanders van de harde lijn worden beschouwd.

Volgens Moodie belooft Midden-Amerika, samen met de nuclear-freeze-kwestie, in de presidentscampagne van 1984 de meest kritieke kwestie op het gebied van de buitenlandse politiek te worden. „In de komende anderhalf jaar”, zei hij, „zou Midden-Amerika ons weleens scherp kunnen verdelen.”

Het is logisch, aldus zijn collega-CSIS-lid William Perry, dat de V.S. ernstig moeten overwegen hun eigen troepen te sturen. Er zouden waarschijnlijk niet meer dan 25.000 man nodig zijn om het kleine aantal guerrilla-strijders in El Salvador uit te schakelen. Na Vietnam zal de Amerikaanse publieke opinie een dergelijke actie op dit moment echter gewoonweg niet toelaten. „Het echte slagveld ligt in dit land”, aldus Dr. Perry.

Er is onmiskenbaar een domino-effect mogelijk in Midden-Amerika, merkte Dr. Perry verder op, maar

Mexico zou daar niet bij betrokken hoeven te raken. Mexico zou zeker kwetsbaarder worden als alle daaronder liggende landen zouden bezwijken onder de marxistische revolutie. Maar naar zijn mening zou er een weloverwogen en onwaarschijnlijke beslissing van Moskou en Havana voor nodig zijn om „op jacht naar Mexico te gaan”, zoals hij het uitdrukte.

„Voetvluchtelingen”

Men vraagt zich af of de Amerikanen wel enig vermoeden hebben van de waarschijnlijke gevolgen van politieke onrust in het instabiele gebied ten zuiden van hun grenzen.

De val van Zuid-Vietnam leidde tot de komst van enkele honderdduizenden „bootvluchtelingen” naar Amerika. Sinds de moeilijkheden uitbraken in Midden-Amerika zijn circa een miljoen „voetvluchtelingen” uit Nicaragua en El Salvador naar het noorden getrokken. Al een tiende deel van de totale bevolking van El Salvador — ruwweg 500.000 mensen — bevindt zich nu in de Verenigde Staten.

Nog miljoenen en miljoenen andere „voetvluchtelingen” wacht dezelfde weg — tientallen miljoenen als ook Mexico betrokken raakt — wanneer het beleid van de V.S. in de regio ineens stort. De gevolgen hiervan zouden een zware wissel trekken op de Amerikaanse samenleving.

De Europese betrokkenheid

De controverse over Midden-Amerika,

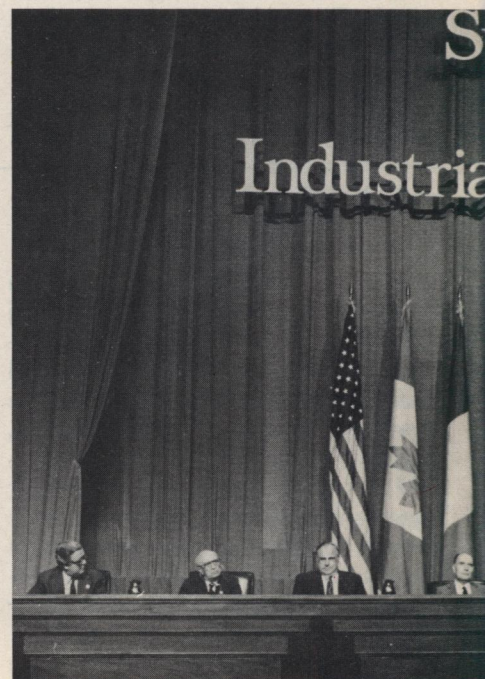
voegde Moodie eraantoe, „heeft ook zijn weerslag op de betrekkingen met Europa” — en wel vanuit twee tegengestelde richtingen.

Veel jonge, links georiënteerde Europeanen geloven dat de huidige Amerikaanse benadering van de zich uitbreidende crisis in Midden-Amerika volkomen verkeerd is. Dit versterkt de indruk die de meerderheid van de Europese jongeren van Amerika heeft: namelijk dat de Verenigde Staten een grotere bedreiging voor de wereldvrede vormen dan de Sovjet-Unie.

Conservatieve Europeanen vragen zich daarentegen af of de Verenigde Staten nog wel de *wil* hebben om een dreiging uit Moskou, ditmaal in Amerika's eigen voortuin, het hoofd te bieden. Als Amerika zijn eigen belangen dicht bij huis niet kan verdedigen, zo redeneren deze Europeanen, hoe kan men dan nog op de V.S. vertrouwen als het gaat om de verdediging van West-Europa, vele duizenden mijlen verderop aan de andere kant van de Atlantische Oceaan?

Moodie memoreerde een onlangs in Washington D.C. gehouden conferentie over de toekomst van het Atlantisch bondgenootschap, waarop sommige Europese gedelegeerden zeer sterk pleitten voor een *onafhankelijke kernmacht* voor West-Europa!

Moodie's opmerkingen deden me weer denken aan een brief die ik onlangs ontving van Eric Sontag, een kennis uit Bonn.

Sontag is een deskundige op het gebied van Oost-West verhoudingen en de invloed van oostelijke propaganda op de Westduitse jeugd. Hij is een groot vriend van de Verenigde Staten, maar zeer verontrust door recente ontwikkelingen op hoog niveau aldaar. In zijn brief sloot Sontag een kopie van een telegram bij, dat hij onlangs naar het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden had gestuurd. Het luidde: „ALS JULLIE DE DWERG NICARAGUA NIET EENS AANKUNNEN EN JULLIE BISCHOPPEN KERNRAKETTEN BEVRIEZEN, KUNNEN DE WESTDUITSERS BETER HUN EIGEN KERNWAPENS AANSCHAFEN . . .”

Onder aan de kopie die Sontag mij stuurde, schreef hij nog de volgende woorden: „Klinkt misschien gek, maar zelfs conservatieven hier beginnen er zo over te denken.”

Atlantische scheuring op komst

Het gebrek aan vertrouwen op Amerika's leiderschap kan uiteindelijk alleen maar leiden tot een uiteendrijven van de Verenigde Staten en Europa.

Deze ontwikkeling zou wellicht worden toegejuicht door sommigen, vooral door hen die actief zijn in de anti-kernwapenbeweging. Maar in werkelijkheid zal een meer verenigd Europa dat zich heeft afgescheiden van Amerika, tot een uitbreiding van het aantal kernwapens leiden in plaats van tot een vermindering. In de *New York Times* van 25 mei schreef Mandelbaum hierover:

„Doorsnijden van de band met de Verenigde Staten zou weleens meer wapens in Europa kunnen betekenen in plaats van minder. Het zou waarschijnlijk betekenen dat kernwapens verder worden verspreid dan tot dusver het geval is. Zonder Amerikaanse nucleaire bescherming zouden de Westeuropese landen die zulke wapens nog niet hebben — met name de Bondsrepubliek Duitsland — een sterke aanleiding hebben om ze ook te nemen.

„Zodra de West-Europeanen de bom hebben,” vervolgde Mandelbaum, „zouden anderen — bijvoorbeeld de Japanners — kunnen besluiten om hen te volgen . . . de wereld zou veel gevaarlijker, chaotischer en bloediger kunnen worden dan zij sinds 1945 is geweest. Hoe langer de woordenstrijd over kernwapens voortduurt, hoe groter de kans dat een dergelijke verandering de wereld tot een veel slechtere plaats om te leven maakt, iets dat wij en de West-Europeanen — en de Russen — in het achterhoofd moeten houden.”

De sleutel: Duitsland

Het land dat zich de grootste zorgen maakt om de verstoring van het al bijna veertig jaar durende machtsevenwicht in Europa, is West-Duitsland. De Bondsrepubliek heeft er tot dusver in berust voor haar veiligheid de Verenigde Staten te steunen. Maar Duitsers zijn in staat tot sterke stemmingswisselingen, schrijft Luigi

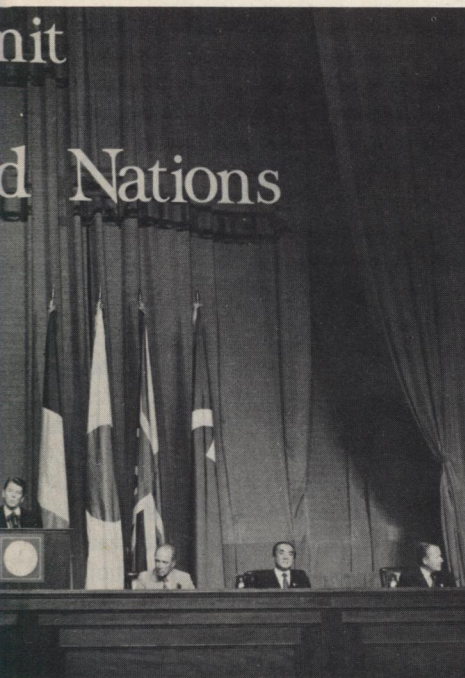
Barzini in zijn jongste boek, *The Europeans* (De Europeanen). Het hoofdstuk dat hij over het Duitse nationale karakter schreef, is getiteld „The Mutable Germans” (De grillige Duitsers).

Barzini besluit zijn boek met de opmerking: „De toekomst . . . zal waarschijnlijk opnieuw worden bepaald door beslissingen van Duitsland. En Duitsland is, zoals het altijd al geweest is, een veranderlijk, Proteus-achtig, onvoorspelbaar land, en bijzonder gevaarlijk wanneer het ontstemd is.”

Interessant genoeg luidt de titel van de Duitse vertaling van Barzini's boek *De toekomst van Europa ligt in de handen van Duitsland*.

Zo ligt achter de façade van ogenschijnlijke Westerse eensgezindheid op de topconferentie van Williamsburg het vooruitzicht op turbulente veranderingen in de Europees-Amerikaanse betrekkingen. □

President Reagan legde, als gastheer, de gezamenlijke slotverklaring af, foto midden. Bij sommige zittingen, foto rechts, zijn ook de ministers van financiën en buitenlandse zaken aanwezig. Op de linkerfoto heeft president Reagan gezelschap van, met de klok mee, eerste minister Pierre Trudeau, EG-voorzitter Gaston Thorn, bondskanselier Helmut Kohl, president François Mitterrand, en de eerste ministers Yasuhiro Nakasone, Amintore Fanfani en Margaret Thatcher.

BUNDESBLDSTELLE BONN — COLOR PRESS PHOTOS

WAAROM GEEN ABONNEMENTSPRIJS?

Herbert W. Armstrong

Waarom plaatsen wij geen commerciële advertenties?
Een persoonlijke toelichting door de oprichter en hoofdredacteur.

Dit tijdschrift is UNIEK! In velerlei opzicht. Er bestaat geen ander tijdschrift dat erop lijkt. Geen enkele andere publicatie geeft u BEGRIP van het hedendaagse NIEUWS — van waar de wereld heengaat — van wat er in de Bijbel voor de naaste toekomst is geprofeeteerd.

Geen ander geeft u BEGRIP van de wereld waarin wij leven — van de ongelooflijke *paradox* van de moderne, 20^e-eeuwse ontzaglijke vooruitgang die gepaard gaat met schrikbarend kwaad, schijnbaar onoplosbare moeilijkheden, algemene ontevredenheid, geweld, oorlogen en menselijk lijden.

Geen enkel ander tijdschrift geeft begrip van *waarom* de mensheid hier op aarde is — van de werkelijke betekenis en het *doel* van het menselijk leven en van wat ons werkelijk te wachten staat.

Ja, dit tijdschrift is *onbetaalbaar* — het kent geen abonnementsprijs — u kunt het niet kopen! Waarom niet?

Mag ik u een heel persoonlijke ervaring van meer dan 55 jaar geleden meedelen? Ik had toen zeer veel succes in het advertentiewezen en in de tijdschriftenwereld. Ik had een pionierswerk verricht in publieke opinieonderzoek voor een landelijk tijdschrift. Dat was mijn achtergrond voordat ik THE PLAIN TRUTH (het moedertijdschrift van DE ECHTE

WAARHEID) oprichtte.

Ik had mij afgevraagd waarom deze wereld vol ontevredenheid, verdriet en lijden is, met onoplosbare problemen en moeilijkheden te midden van zo'n ontzagwekkende materiële vooruitgang. Wetenschapsmensen waren van mening: „Met voldoende kennis zullen we al onze moeilijkheden oplossen en al het kwaad uitroeien.” De kennis nam snel toe — maar ook de moeilijkheden en het kwaad. De grote toename van kennis gedurende de 19^e en 20^e eeuw berust op de geleidelijke en definitieve aanvaarding van de evolutietheorie. Deze theorie werd de grondgedachte — de bril door middel waarvan men de groeiende kennis fundeerde. De leidende geesten beweerden dat de beschaving het punt had bereikt waar we de windsels van bijgeloof en de krukken van een Scheppende God konden wegdoen. De evolutie en de toenemende kennis die daarop gebaseerd werd alsmede de moderne wetenschap werden de nieuwe Messias die de lijdende mensheid zou gaan bevrijden van haar vloeken, verbijsterende problemen, haar kwaad en lijden.

Maar de ontevredenheid, het kwaad en het lijden vermenigvuldigden zich voortdurend. De evolutieleer faalde volkomen bij het oplossen van de menselijke problemen en ellende. De moderne wetenschap schreed steeds verder voort, totdat ze nu, uiteindelijk, de wapens voor massavernietiging heeft vervaardigd die al het menselijk leven dreigen te vernietigen — het wordt het monster van Frankenstein dat ons allemaal zal verdelgen!

In de herfst van 1926 werd ik uitgedaagd tot een onderzoek van de *andere* opvatting van de oorsprong der materie — van het universum en van het leven op aarde: het bestaan van de Schepper God! Ik zette me aan een intensief, diepgaand onderzoek naar de oorsprong, naar oorzaken en gevolgen. Ik weerlegde de hypothese van evolutie. Ik ontdekte het *bewijs* van het bestaan en de werkelijkheid van de Almachtige God, de Schepper. Ik gaf na intensieve studie die dag en nacht duurde, het afdoende bewijs dat de Bijbel inderdaad het geïnspireerde Woord van God is: het zijn letterlijk Gods eigen woorden die geestelijke kennis, geschiedenis en profetie (van tevoren opgetekende geschiedenis) openbaren.

En ik leerde op welke punten ikzelf *fout* was geweest — fout in wat men mij had geleerd aan te nemen en te geloven — fout in mijn houding — fout in de wijze waarop ik leefde. Ik leerde de *waarheid* over Jezus Christus — een waarheid die, hoe vreemd dit ook moge lijken, slechts weinigen werkelijk kennen! Niet alleen aanvaardde ik Christus — accepteerde ik Christus als Verlosser — maar ik *gaf* mijzelf en mijn leven aan Hem over, om mij een „hersenspoeling” te geven, d.w.z. om mijn geest schoon te wassen van valse meningen en valse kennis. Om mij door middel van zijn Woord in de *waarheid* te onderrichten. In de Bijbel zegt God dat zijn Woord (de Bijbel) de *waarheid* is. Naarmate Hij mijn verstand opende om dit alles te bevatten gaf Hij mij begrip van *de redenen waarom* de wereld is zoals zij is — van het *doel* dat

BRIEVEN VAN ONZE LEZERS

Ik geniet altijd van het lezen van *The Plain Truth* (De Echte Waarheid), maar de informatie in het artikel over Tsjechoslowakije (mei 1983) vond ik inconsequent en onnauwkeurig.

Als er in Tsjechoslowakije „vrije” verkiezingen zouden zijn, betwijfel ik of er veel mensen voor een communistische regering zouden stemmen, met inbegrip van degene die uw verslaggever verzocht „iets positiefs over Tsjechoslowakije” te schrijven.

J.F.P.

Matsudo-shi, Chiba-ken
Japan

Wat in John Halford's artikel volkomen ontbreekt is een verwijzing naar de wreedheden die door nationalistische en communistische Tsjechen in 1945 en daarna zijn begaan.

Hij noemt zelfs niet het feit dat na de oorlog drie miljoen duitssprekende Bohemers en Moraviërs (z.g. Sudeten-Duitsers) met geweld en meedogenloos het land werden uitgezet. Deze verdrijving van de Duitsers was geen spontane reactie van het Tsjechische volk op de bezetting door de Nazi's van Bohemen en Moravië vanaf 1939 tot 1945. Wat zo verrassend en schokkend is, is dat het plan voor de uitwijzing zorgvuldig en koelbloedig werd voorbereid door verbannen Tsjechische politici, met name dezelfde Dr. Benes die de eerste minister-president van de jonge Tsjechoslowaakse Republiek was.

K.K.

Ottawa, Ontario
Canada

Ik begrijp niet waarom niet werd genoemd wat in 1948, en belangrijker, in 1968 met Alexander Dubcek is gebeurd. Dit is geen copie van wat er recentelijk in Polen is gebeurd — maar de bezetting van Tsjechoslowakije, waarvan de pers in het Westen maandenlang vol stond, werd zelfs niet aangestipt.

R.Z.

Saco, Maine, V.S.

• *Wij ontvingen meer dergelijke brieven. De belangstelling die eruit spreekt stellen wij op prijs, maar De Echte Waarheid vraagt de lezers te bedenken dat het begrip niet groter wordt, en dat evenmin de waarheid het best wordt gediend door zout in oude wonden te strooien of door nodeloos nieuwe aan*

de kaak te stellen.

Wij veroordelen noch vergoelijken het huidige of het vroegere regime van het land dat tegenwoordig Tsjechoslowakije heet.

De Echte Waarheid neemt geen politieke standpunten in. Wij zijn niet blind voor de eeuwen van lijden — of voor de agressie en wraak die het waarmerk van de Europese geschiedenis vormen. De problemen van Tsjechoslowakije — of van welk ander land ook — kunnen nooit worden opgelost door oude grieven te koesteren of nieuwe te kweken.

De mensheid zal deze les echter niet leren — daarom hebben alle naties behoefte aan de regering en het koninkrijk van God, die wij aankondigen.

God hier beneden verwezenlijkt, en van wat er in de toekomst zal gebeuren.

Daar ik mij toch jarenlang in de uitgeverwereld had bewogen, wilde ik een *nieuw* soort tijdschrift beginnen — om een duidelijk en helder *begrip* te geven van deze wonderbaarlijke openbaring van geestelijke kennis; van de geschiedenis en de profetieën van het leven en zijn betekenis; van de toestand in de wereld en van wat God voor plannen met de toekomst heeft. Aangezien God in de Bijbel tot de mensheid spreekt — aangezien de Bijbel de waarheid is — en ik die waarheid eenvoudig en begrijpelijk wilde maken, besloot ik (en ik ben er zeker van dat God mij hierin leidde) het tijdschrift THE PLAIN TRUTH te noemen.

Ik had evenwel geleerd dat God zegt: „Koop waarheid en verkoop ze niet” (Spr. 23:23), en dat Gods levenswijze bestaat uit *GEVEN* en niet uit *nemen*. Ik wist dat dit tijdschrift niet mocht worden verkocht, maar gratis moest worden verspreid. Maar mijn tijdschrift-ervaring had mij geleerd dat het

slechts als een goedkoop en waardeloos product zou worden beschouwd tenzij men erom moet *vragen* — zich erop abonneren zoals op andere tijdschriften — of het uit eigen vrije wil bij een kiosk meepakken. Ik wilde het echter juist het *meest waardevolle* tijdschrift van alle maken — het meest waardevol en nuttig voor degene die het leest.

Ik wist ook dat het niet mocht worden vercommercialiseerd ten behoeve van winstbejag. Hoewel ik gedurende mijn carrière talloze pagina's tijdschriftadvertenties had verkocht, vond ik dat THE PLAIN TRUTH geen commercieel blad mocht worden door het verkopen van advertentieruimte.

Ik had geleerd dat Jezus de waarheid sprak toen Hij zei: „Het is zaliger te geven dan te ontvangen.” De levenswijze van deze wereld is het „nemen” — die van God het „geven”. Ik begon de wijze van „geven” in mijn eigen leven in praktijk te brengen. En ik merkte dat anderen eveneens de toepasbaarheid van die levenswijze inzagen. Ik begon THE PLAIN TRUTH op 1 februari 1934

met een oplage van ongeveer 350. Ik merkte dat enkele van de lezers het beginsel van het „geven” wilden navolgen en ongevraagde bijdragen zonden om met mij deel te hebben in het geven van THE PLAIN TRUTH. Ik was begonnen via de radio deze zelfde waarheid door te geven en bood daarbij een gratis abonnement op THE PLAIN TRUTH aan. Maar ik vroeg niet om geldelijke bijdragen of financiële steun.

Dit Werk is steeds een werk geweest van „geven” — niet van „nemen”. De God wiens waarheid wij geven en met miljoenen delen heeft dit Werk gezegend en het is opmerkelijk gegroeid. Momenteel is THE PLAIN TRUTH een van de leidende tijdschriften op aarde — met een oplage van nu meer dan 5 miljoen exemplaren per maand, in zes talen. Het wordt ondersteund door tienden en vrijwillige bijdragen van diegenen die, zonder daartoe te zijn verzocht, medewerker van ons zijn geworden bij dit Werk van „geven”. □

WAARTOE BENT U GEBOREN?

Wat is uw bestemming? Met welke reden bent u hier? Waarschijnlijk heeft u zich dit weleens afgevraagd. En u dient het ook te weten!

Wat heeft het antwoord op de vraag

„Waartoe bent u geboren?” te maken met het voortbestaan van de mensheid? Is het menselijk bestaan een grillig toeval in een zinloos universum, of heeft uw leven een vastomlijnd doel?

Het antwoord is buitengewoon positief: de mensheid is geschapen

(inderdaad, geschapen) voor een groots doel: het besturen van het universum op goddelijk niveau!

Onmogelijk? Ons gratis boekje *Waartoe bent u geboren?*, geschreven door Herbert W. Armstrong,

openbaart de waarheid over dit onderwerp, met opzienbarend en onweerlegbaar bewijs.

Vermeld a.u.b. bij al uw aanvragen het nummer van uw adresstrookje.

